

TI MORAŠ BITI NANOVO ROĐEN

*Ovu propoved je propovedao brat William
Marrion Branham, 31. 12. 1961. godine u
Jeffersonvillu, USA.*

Ti Moraš Biti Nanovo Rođen

1 ...novogodišnje jutro u službi Gospodnjjoj. A brat Nevil i ja smo pokušali da se sastanemo, i razgovarali smo o tome šta bismo trebali činiti. Pokušavao sam ga pridobiti da dođe ovde i da vam jutros svima propoveda, a da meni dozvoli to večeras, ali to se izjalovilo, i ja treba oba puta, i jutros i večeras da to učinim. On je dobar trgovac. I tako pre nego što budemo imali – počeli sa poučavanjem, rekao sam mu da ćemo imati poučavanje, pošto su mnogi od nas jutros nedostajali, i baš da imamo jedno poučavanje. Pre nego što ja uradim ovo, želeo bih nešto objaviti.

2 Imam – imamo neke ljude koji su došli iz New Yorka da nam se pridruže. Pretpostavljam da nikada nisam sreo te ljude. Brat Nevil kaže da je on upravo govorio u vezi toga. Sinoć sam čuo da su oni imali – da im je prikolicu zahvatila vatra i da im je uništila prikolicu. Otišao sam videti te ljude, i izgledaju dragi, fini hrišćani. I oni su nekako siromašni, kao svi mi, a brat Wood i dvojica ili trojica nas sakupili smo se i otišli videti ako bismo im mogli kupiti drugu prikolicu. A oni su bili jako ljubazni i rekli su da oni – osiguravajuće društvo gde su je osigurali, da su dospeli u škripac i da moraju izgubiti to osiguranje. Ali, kako bilo, posrednik treba da plati polis osiguranja, i oni će dobiti – biće im vraćeno osiguranje za njihovu prikolicu, što će biti dovoljno da im se ponovo nadoknadi prikolica. Mislim da će oni to znati u ponedeljak ili utorak, ili tako nekako, ili u utorak mislim da je tako. I tako, mi želimo da – da sudelujemo u njihovoj brizi i da učinimo sve što možemo da – da im pomognemo, da bi im dali do znanja da smo mi braća i sestre u Hristu Isusu, i da saosećamo jedni sa drugima. I mislim da bi se svako od nas trebao osećati na taj način, da im malo pomognemo u ovo vreme. Nekako, to je pomalo izvan reda; nikada nisam uzeo prilog u svom životu, i ja – ja ću dozvoliti da brat Nevil to uradi. Tako... To je bilo izbegavanje toga, zar ne? Sve je u redu. Hvala ti brate Ben. Upravo neko, nešto malo što vi imate, što možete dati njima, siguran sam da će to biti cenjeno. Brate Nevil,

dođi ovde. Ja ne znam kako da... Ti upravo učini šta god ti misliš. [Brat Nevil se moli i kupi dažbinu – Urednik.] Amen.

3 Mislio sam, možda dok oni to budu činili, da će mi to dati malu mogućnost da izvučem nešto o čemu ću jutros govoriti, nešto iz starih beleški i stvari koje sam zabeležio na parčetu papira. Mislim da svi propovednici to čine.

Kako se zovu ti ljudi? Elliott. Da li su Brat i Sestra Elliott i njihov sin jutros u zgradi? Ako jesu, da li bi ste želeli ustati i reći, ja... reći “hvala vam” zbog ovih ljudi ovde, eto, u redu. Dobili ste reč, ako želite reći, brate Elliott ili sestru Elliott, ovim ljudima? [Brat Elliott izražava njihovu zahvalnost – Urednik.] Bog te blagoslovio Brate Elliott. To je vrlo fino. Hvala ti; neka Bog bude sa tobom, s tobom i Sestrom Elliott i vašim sinom.

4 Ljudi su došli iz New Yorka. Nisam ni znao da su bili ovde. Kažu da su bili jednom kod mene na razgovoru, ili da sam se molio sa njima ili nešto tako, nekad. Nisam ih poznavao sve dok ih nisam sreo juče, i video sam da su dobri hrišćani, jako fini ljudi. I oni žive tamo negde u New York–u, negde u dolini reke Hudson, i moguće je da su preko kasete ili nekako, da su oni poverovali Poruku, i sve prodali, preseljavajući se ovamo, jednostavno predajući svoje živote i vreme Hristu. I mi želimo da znate da ovim pokazujemo, Brate i Sestro Elliott, da smo mi putnici – litalice, takođe. Mi smo litalice i stranci u ovom svetu. Mi tragamo za gradom čiji je Tvorac i Graditelj Bog. I kada nesreća padne na vas radi ovih stvari, jer đavo je pokušao da vas zapali i strahom vas odstrani, mi smo s vama sto posto, podržavajući vas u svemu što možemo pomoći da bi ponovo stali na svoje noge. Ustanite u Ime Gospoda Isusa i nastavite marširati. Nemojte – nemojte pasti, ne. Mnoge su nevolje pravednikove, ali ga Bog oslobađa od svih. I tako mi – mi znamo, mi očekujemo da se dešavaju takve stvari, ali mi znamo da mi takođe gledamo na našeg Spasitelja koji je više nego pobednik, mi smo u Njemu koji nas je otkupio.

5 Dakle, danas je nekako popunjen dan, i jutros sam razmišljao, baš sam razmišljao o tome da bih poučavao malo čas Nedeljne škole. Da nekako, načinimo kao učenje Nedeljne škole, jutros. A večeras u sedam i trideset, želim da, ako to bude Božija

volja, da propovedam moju – moju novogodišnju poruku, kao što sam prošle nedelje ili prošlu nedelju uveče propovedao moju Božićnu poruku. A večeras ću propovedati moju novogodišnju poruku u sedam i trideset, ako je Božija volja. Brat Nevil će imati svoju novogodišnju poruku, i vidim brata Stricker–a ovde preko i brata Collins–a, i oh, druge propovednike koji su okolo, i brat Palmer je tu sa nama, iz Georgia–je, i – i mnogi su okolo. To su propovednici, vi ćete ih slušati od večeras.

6 Onda sam pozvao brata Nevila juče, u vezi nečega što je pogodilo moje srce, gledajući ovu Novu godinu, a takođe to je prva, kao prva nedelja, i zašto da večeras, umesto da imamo veliku jurnjavu i galamu i da se ponašamo kao ostali svet, hajde da uzmemo Večeru Gospodnju u ponoć (Vidite, vidite?), služeći Gospodu. Brat Nevil se složio i mislio je da bi to bilo veoma prikladno. I večeras, po Božjoj volji, ja ću večeras služiti Večeru Gospodnju u ponoć. I mi ćemo početi Novu godinu, ne galameći i hodajući okolo, što je u redu ako oni žele to činiti, ali učinimo to nekako više sveto i iskreno, i pristupimo ovoj godini na način iskrenosti prema Hristu, dajući sve što imamo, i naš zavet. Ne okrećući novu stranicu ili tako nešto, tako počinjući Novu godinu, mi ne verujemo u takvu stvar. Vi jedino okrećete novu stranicu da – da bi je preneli u sledeći dan, i tako hajde da okrenemo naše živote ka Njemu, i da uzmemo Večeru Gospodnju večeras u ponoć. Mislim da se to čini po prvi put, koliko se ja sećam, otkako sam propovednik. Da li se ti sećaš toga brate Nevil? I to je nešto novo sada za nas, i to je jako retko da nove godine dolaze kao ova, znate već, tako da me je to baš – baš pokrenulo, mislim da će biti posebna.

7 I pretpostavljam onda da će ovo biti zadnji put kako ću ja biti u mogućnosti da govorim svima vama, za neko izvesno vreme, ulazim u Novu godinu, odlazeći tamo na polja, u službu Gospodu. Ja ću otići sledeće nedelje, ili početkom sledeće nedelje, u Feniks, pravo na oko petnaest do šesnaest službi, kroz celu dolinu i gore kroz Sunny Slopes i Scottsdale, i svuda okolo po tim dolinama. A zatim mi imamo sastanke Hrišćanskih Poslovnih Ljudi, koji slede tamo, a to je petodnevni skup na kraju svih tih skupova. Oni su to

tako uredili da bih mogao govoriti svim denominacijama, svakoj od njihovih crkava sa cele te široke oblasti, oblasti Maricopa doline u Feniksu. I oni počinju petnaestoga. Tako ja ću otići odavde oko deset dana ranije, sa svrhom... I ja ću se verovatno zaustaviti da vidim moga dobrog prijatelja, Brata Moora i nekoliko drugih idući dole. I biće snežno preko prelaza, i tako dalje, i ići na vreme. I onda ja... Mnogi od vas ljudi ste propovednici...

8 A brat Roy Borders, ako je on jutros ovde, on obično vodi računa o redosledu skupova onako kao pozivaju na skupove. I tokom ovih Božićnih praznika, ja obično pravim plan puta za sledeću godinu, ali ove godine ja nekako ne osećam da bih to učinio. Osećam da ću ići i imati jednu službu, a zatim gde me On povede na sledeću službu, ja ću ići odatle, a zatim na sledeću, gde god to bude, upravo idući kako me On vodi.

9 I očekujem da se nešto dogodi tokom ove godine... A u poslednje vreme video sam mnogo vizija. Jednog jutra imao sam ponovo jednu veliku viziju i sve se odnosi i izgleda kao da je nešto veliko na pomolu. Tako da, nastavljam se pouzdati u Njega. Neke od njih čak i ne razumem. I mi ne razumemo vizije; one su više u simbolima i mi ih ponekad ne shvatamo baš potpuno jasno, no mi znamo da su one svakako istinite. Tako da će se one ispuniti. Ja njih zapisujem.

10 Verujem da je takođe najavljeno, ili bi trebalo biti najavljeno, da će oboje, veće staratelja i veće đakona imati sastanak ovde u zajednici, jedan zajednički sastanak, u sedam sati sutra uveče. A sada dozvolite mi da najavim to ponovo, ako đakoni, bilo gde da su oni, ako su u drugoj prostoriji oni mogu čuti na mali mikrofoni, da sutra uveče u sedam sati, oboje pastiri – oboje pastira, đakonsko veće i staratelji, kao što su mi rekli pre nekoliko trenutaka da će se sresti sutra uveče. A brat Nevil želi da vidi svoje veće đakona i da razgovara sa njima, a staratelji imaju njihovo uobičajeno vreme službe. I tako oni će se sresti zajedno sutra uveče.

11 Dakle, jutros, pre nego što mi pristupimo k Reči, dakle, oh, nemojmo se žuriti radi ničega. Vi imate celi dan danas, i večeras i sutra, iskoristimo onda naše vreme i – i nemojmo leteti kroz ove stvari. Naravno, ja znam da narod postaje umoran ili iscrpljen i, ili

želi ići kući, znate radi svoje – žurbe, da bi večerali, a njihovi muževi čekaju na to. Pa, onda, to je – to je sve u redu, samo onda izađite u tišini. A – a ako ostali žele ostati, u redu. I mi ne... Pošto ne morate raditi sutra, onda iskoristimo svoje vreme. A to je razlog da ja mislim da umesto propovedanja tri ili četiri sata, ja bih uzeo osam ili deset sati za naučavanje. Vidite?

12 Svi ovi ljudi iz Georgije i Alabame uticali su na mene da se osećam tako veličanstveno pre neko veče. Mislim da sam bio izvan kancelarije, i svi su otišli osim Bilija, i on je rekao... Brat West i oni, a to su vrlo dobri i verni prijatelji. Ne vidim ih ovde, ali pretpostavljam da su oni ovde. Nazvali su i rekli: “Dobro, da li će brat Branham održati Nedeljnu školu u nedelju ujutro?” A mrzlo je u Louisville-u, vesti kažu da su oni blokirali prelaze na planinama i da je poledica na putevima.

Bili je rekao: “Pa, moguće je.” Rekao je: “On ide tamo dole.” Rekao je: “Možda Brat Nevil ili on, jedan...”

Rekli su: “Dobro, pa i verovatnoća je dovoljno dobra; evo dolazimo.” Celim putem dole iz Alabame, i po klizavim putevima, i ja – ja nisam dostojan imati takve prijatelje. Eto, to je istina. Ja – ja nisam dostojan imati takve prijatelje. Postoji nešto u vezi toga što mrzim najavljivanje sastanaka, znam da imam ljude koji veruju Poruku, i – i dolaze, i oni vole mene.

15 A ja – ja sam uvek želeo da me vole. Kada sam bio mali dečak nije me niko voleo. Niko me nije smatrao korisnim. Ovde sam bio u Indijani, rođen u Kentucky-u, i ja sam bio mekušac za ovu dečicu tu preko. U porodici, sve dečaci, skoro, pušili su i pili i sve ostalo, osim mene. A ja sam bio – bio sam odbačen u porodici, i odbačen u školi, i na poslu sam bio odbačen, i bilo gde da sam išao bio sam odbačen. I onda konačno, kada sam pronašao nekoga ko me je stvarno voleo, Isusa, i On je rekao: “Ja ću ti dati očeve i majke, braću, sestre i prijatelje.”

16 I čudno je kako je Njegovo veliko mudro providenje, kako je On delovao na Svoj način. Izgleda kao da je ta ljubav imala čudno osećanje za to; ne osećanje, nego jednu – jednu reakciju. I onda sam gledao na ljude, pošto me je On pozvao da budem Njegov sluga i posmatrajući ljude video sam kako se greh uvlači unutra, i tada

moram pocepati tu stvar sa svim što je u meni, (Vidite?) da to iščupam napolje. I to čini da postaje teško za taj moj način gledanja na to, eto, da kažem te stvari. Ali ipak, dole u dubini, istinska ljubav se nalazi u tome, (Razumete?) istinska ljubav.

17 Dakle, ako se vaš mali dečak ili devojčica igra na ulici gde automobili jure, a vi znate pre ili posle da će oni nastradati... Pa, ako bi on rekao: "Pa zašto tata, ja želim biti napolju." Hoćete li vi reći: "Blagoslovljeno tvoje malo srce, sine, samo idi i nastavi se igrati na ulici?" To nije pravi tata. Ako morate trgnuti tog mališana i ako mu morate dati malo rukom, izgrditi ga, pritegnuti ga, ili bilo šta drugo, uklonite ga sa te ulice, jer će poginuti. Da li je to u redu? Eto, na taj način vi morate činiti sa Evanđeljem. Morate protresti i gurnuti, i – i pokušati učiniti sve što možete da zadržite ljude u redu. Dakle, nadam se da svako razume to na taj način. Ja – ja verujem kada se jednom bude sve završilo i kada se veo skine sa naših lica, onda ćemo to razumeti.

18 Brate Way, ja... To je lepa Biblija koju ste mi ti i Sestra Way poklonili kao Božićni poklon, biće to baš dobro da imam svoje beleške unutra umesto jedne ovakve knjige, kada imam priliku da to otkucam. Ne volim pisati, jer ne mogu pročitati svoj rukopis, a kako će tek neko drugi to moći? Rekao sam im da sam uskraćen sam sa sobom. I ja sam moram proučavati da vidim šta sam rekao. I onda sam to jednom dobio otkucano. To je Biblija sa listovima na vađenje, gde vi možete upravo imati to na taj način. Ja sam izvukao dva teksta za jutros, dva mesta sa kojih želim čitati. A u ovoj Bibliji koju mi je on dao, vi izvučete to ovako, i možete uzeti jedan list iz Postanka, Otkrivenja, odakle bilo, i staviti ih zajedno, i čitati ih odmah sa tog mesta. Vidite? A onda jedno malo mesto pozadi ovde nazad na praznom listu, vi se upravo možete vratiti nazad tačno do... do svih zabeleženih citata Pisma o poruci i sve ostalo. To je predivno. Tako nadam se da ću pomoći u pridobijanju mnogih duša za Hrista sa tim.

19 Bog neka blagoslovi svakoga od nas. Ja želim ponovo reći za lepe Božićne poklone, koje je svako od vas meni poklonio. Crkva mi je dala novo odelo, oh, kako ja to cenim. Dobio sam dva nova odela za Božić. Moj brat, malena crkva dole u Macon–u, Georgija,

tamo dole, brat Palmer, poslao mi je novo odelo. A crkva ovde mi je dala novo odelo i ima tako mnogo finih poklona, i – i hrišćanski pokloni u novcu. U vezi čega, odeljenje za porez kaže, da ako je to “Božićni poklon” i ako piše “Božićni poklon” ili “rođendanski poklon”, nešto tako, onda se to može primiti; inače ja moram... To – to ide u posao, i to je u redu. I ja stvarno zahvaljujem svakome od vas, žena i ja, i deca, i svi mi izražavamo našu zahvalnost svakome od vas, tako je fino. Mi želimo ako bi mogli uzvratiti i pokloniti vam poklon, ali vi upravo ne možete učiniti to, znate, upravo... Bože, ja – ja ne mogu to učiniti. Želeo bih ako bih mogao, ali ja – ja jednostavno ne mogu. Ja sam siguran da vi razumete. I znam da je to takođe osećanje i moje drage braće koja su ovde. Mi upravo osećamo da nas ljudi tako vole; i mi ih cenimo.

20 Dakle, pognimo naše glave da bi se molili i pripremimo se za početak jutarnje poruke.

Mi sada dolazimo u prisutnost živoga Boga, trezveno, i u Njegovome strahu, mi dolazimo u Ime Gospoda Isusa, znajući da mi ne bi mogli doći i reći: “Eto, Oče, ovde je William Branham, ili Orman Nevil,” ili ma ko da je to, mi bi brzo bili odbačeni. Ali imamo sigurnost da je On rekao: “Ako zamolite Oca bilo šta u moje Ime, to će biti darovano.” Tako da ne mislim da bih mogao dobiti bilo šta od Njega, upotrebljavajući moje ime. Ali znam, da kada upotrebim Ime Njegovoga Sina, tada dobijam svoju molbu, jer to je u Njemu, kome ja verujem. U Njemu mi živimo i imamo naša bića. I mi smo jutros zahvalni Bogu, za sve što nam On znači, a to je naš ceo život i biće.

21 Zahvaljujem Ti za ovu malu crkvu, za njenog pastira, i za staratelje, i đakone i sve članove. I zahvalan sam za Svetoga Duha koji ih nadgleda. Neka bi ih taj veliki Sveti Duh neprestano vodio i upravljao ih stazom kojom On hoće da oni idu. Čitajući u Zavetima, Starom i Novom, i takođe u “Nikejskim dobima”, kada bi bolest došla na vernike, cela crkva bi se sastala i jednodušno bi prizivali Boga, a njihove molbe su bile uslišene. Svako od njih kao član Tela Hristovog, postili bi i molili se, i Bog je čuo i odgovorio na molitvu. Oče, može li ova mala crkva biti tako spojena vezama ljubavi jednih za druge i Svetim Duhom, dok to ne postane kao jedno, tako da ne

bude nesloge među nama u ovoj narednoj godini. Neka bi to bila jedna takva božanska ljubav i da svako hoda Hristovim putem, dok mnogi umorni putnici na svom putu ne dođu i ne budu spašeni. Neka bi bilo rečeno, kada ulazite kroz vrata ove male zgrade, da vas prisutnost Božija sretne sa jednom finom dobrodošlicom. Odstrani bolesti iz naše sredine, Gospode.

22 I zahvalni smo što imamo gladna srca za slušanje Tvoje Reči. Neka neprestano naša srca gladuju za Tobom, Gospode, kao što je David davno rekao: “Kao što košuta žudi za izvorom, tako moja duša žedni za Tobom.” Razmišljajući o malom srcu – srni kao što bi ga danas nazvali, koju su ranili divlji psi, i krvarila je. Gubila je polako svoj život, i morala je pronaći vodu ako je mislila preživeti. Jednom kada pronađe vodu njen život se obnavlja. Neka bi mi bili tako žedni Gospode, da mi moramo imati Hrista da bi živeli. Mi moramo imati Hrista ako postajemo crkva za kakvu mi molimo. Ako mi živimo živote koje mi želimo živeti, mi moramo imati Hrista ili ćemo umreti.

A sada, dok otvaramo jutros Tvoju Reč, da pronađemo utehu i stepenike da nas vode bliže Njemu, molim se Oče, da Sveti Duh otvori nama Reč, da mi, Gospode, kao Tvoje sluge, budemo bolje opremljeni za Novu godinu. Jer mi to tražimo u Ime Isusa Hrista. Amen.

24 Dakle, razmišljajući ovoga jutra na temelju toga da je Nova godina, pomislio sam da bi bilo dobro da ostavim svoju novogodišnju poruku do večeras, i da se vratim nazad u neki deo Pisma za nedeljnu školu ili poučavanje, i da izvučem temu o kojoj ću govoriti nekoliko trenutaka; o jednom od najbitnijih predmeta za koje znam u Bibliji. To je doktrina ili zapovest koju je naš Gospod propovedao kao prvu, to je prva doktrina koju je Isus propovedao, i pretpostavljam da će biti dobro da to bude naše prvo novogodišnje naučavanje.

25 Dakle, ako je nekima od vas hladno, podignite ruke, ako osećate hladnoću? Mislio sam, jer sam osetio to upravo ovde gore. Dok, bilo gde da si, pojačaj malo grejanje, jer osećam kako ovde struji okolo hladnoća. Znam da tamo napolju neki od vas ne mogu da se pomere, posebno vi sa decom.

26 A sada, otvorimo jutros svoje Biblije, u Efežanima, 4.-ta glava Efežana, i počnimo čitati od 11.-og stiha 4.-te glave Efežana. A onda ćemo odatle okrenuti nakon toga, Jovanovo evanđelje 3:1–12., i čitati dva mesta iz Pisma. Čitajmo sada od 4.-te glave Efežana počinjući sa 11 stihom...

*On daje jedne kao apostole, a druge kao proroke,
jedne kao evanđeliste, a druge kao pastire i učitelje,*

*Za usavršavanje svetih u delu služenja, za sazidanje
Tela Hristovog;*

*Dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja
Sina Božijeg, u čoveka savršena, u meru rasta punoće
Hristove.*

*Da ne budemo više kao mala deca, koju ljuđa i zanosi
svaki vetar učenja, obmanom ljudskom, i lukavstvom
radi dovođenja u zabludu;*

*Nego da budemo istinski u ljubavi da u svemu
uzrastemo u Onoga koji je glava – Hrista.*

*Od koga je sve telo, sastavljeno i povezano pomoću
svih zglavaka, tako da jedan drugog potpomaže po meri
svakog pojedinog člana, čini da telo raste na
izgrađivanje samoga sebe u ljubavi.*

27 Dakle, čitao sam to tako da bi vam to dalo nešto za proučavanje, kasnije kada dođete kući. A sada ću čitati tekst iz Jovana 3., jedan vrlo poznati deo Pisma.

*A bijaše čovek među farisejima, po imenu Nikodim,
knez judejski.*

*On dođe Isusu noću i reče mu: “Ravi, znamo da si
učitelj od Boga došao; jer niko ne može ova čudesa
tvoriti koja ti tvoriš, ako nije Bog s njim.”*

*Odgovori Isus i reče mu: “Zaista, zaista ti kažem, ako
se neko nanovo ne rodi, taj ne može videti Kraljevstvo
Božije”.*

*Reče mu Nikodim: “Kako se može čovek roditi, kad je
već star? Eda li može po drugi put ući u utrobu majke
svoje i roditi se?*

Odgovori Isus: “Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u Kraljevstvo Božije.

Što je rođeno od tela telo je, šta je rođeno od Duha duh je.

Ne čudi se što ti reko: moraš biti nanovo rođen.

Duh diše gde hoće, i glas njegov čuješ, a ne znaš odkuda dolazi ni kuda ide: tako je sa svakim koji je rođen od Duha.

Odgovori Nikodim i reče mu: “Kako to može biti?”

Isus odgovori i reče mu: “Ti si učitelj Izraelov, i to ne znaš!”

Zaista, zaista ti kažem da ono što znamo govorimo i što smo videli svedočimo, i svedočanstvo naše ne primamo.

Kad vam kazah ono što je zemaljsko pa ne verujete, kako ćete verovati ako vam kažem ono što je nebesko?

28 A sada, Bože blagoslovi svoju Reč. Želim govoriti jutros na temu Isusove prve doktrine. Prva Isusova doktrina je bila: “Moraš biti nanovoroden.” To je bila Njegova prva doktrina. Dakle, na način Nedeljne škole, tako neću propovedati do promuklosti radi večeras, a mislio sam u svom srcu, pošto ovo izgleda ljudima kao zagonetka, a mi o tome neprestano slušamo, i mislio sam da bi to bilo dobro jutros, da istražimo ovu temu, i to razjasnimo. I to je sam početak: “Moraš biti nanovoroden.” I to je veoma duboka tema.

29 A mi – mi vidimo da postoji toliko puno različitih značenja koja su ljudi primenili na to. Skoro sve crkve kažu da ti moraš biti nanovoroden, ali svaka od njih ima svoje – svoje drugačije tumačenje toga, šta znači biti nanovoroden. Mogao bih jutros otići do Metodističke crkve; oni kažu: “Verujemo da moraš biti nanovoroden.” Kako vi tumačite to? Da odem do Baptističke crkve: “I mi verujemo da moraš biti nanovoroden.” Kako vi tumačite to? I ako bih otišao do svake od tih crkava, koje bi našli, ako bi otišli do svih devet stotina različitih denominacijskih crkava, tamo bi bilo devet stotina različitih tumačenja. Dakle, gledajući da postoji toliko mnogo različitih tumačenja, a ipak je biblijska doktrina, mora postojati, i postoji, negde istina.

30 Dakle, sada, upamtite, tu nije rečeno: “Ti bi trebao biti nanovorođen,” već, “Ti moraš!” Dakle, mi, kao ljudi engleskog govornog područja, razumemo da reč “moraš” znači, da je to, “to je apsolutno, vi morate to učiniti.” Vidite, to je morati. Ne “trebao bi, ili bilo bi bolje ako bi to učinio”, već “ti moraš biti nanovorođen!” Oh, ako bi jutros mogli samo uzeti tu reč i objasniti je, šta ona znači, kako je to potpuno nemoguće... I ako je to toliko važno i toliko veliko, da je potpuno nemoguće ući u Kraljevstvo Nebesko, ili čak videti Ga, ukoliko niste nanovorođeni; a toliko je mnogo različitih tumačenja te reči “nanovorođen” mi onda moramo istražiti to sa celim svojim srcem, da bi videli šta to znači.

31 Ne postoji ovde ni jedna osoba, koja želi ići u mučilište, ne ma nikoga. I vi ne vozite stotine kilometara zaleđenim putevima, trošeći svoje vreme, svoj novac, samo da bi došli ovde u crkvu za, na primer, recimo, da bi ste se rukovali s ljudima (iako vi to volite), ili da čujete pastira, ili mene ili druge propovednike koji govore Reč (vi dobijate to bilo gde da ste, pastire, propovednike, baš kao što smo mi, sluge Hristove), ali postoji nešto što vas ovamo dovodi i na ovo specifično mesto. Radi toga, to je dužnost nas kao pastira, da pazimo da ovo stado bude nahranjeno, i to nahranjeno ispravno, zato što će Svemogući Bog zahtevati vašu krv sa naših ruku. I na dan suda, mi ćemo odgovarati za vas. Dakle, videći ovu veliku, ogromnu odgovornost, koja je stavljena na nas, a Bog nam je dao ljude koji nas vole i koji dolaze da nas slušaju, zato mi moramo utrošiti naše vreme na neprestano nadgledanje vaših duša. I kada vidimo prvu malu stvar kako se pojavljuje, a da nije u redu, dužnost nam je da dođemo do te osobe, jer smo mi pastiri koji posmatraju tu ovcu. Pa ako vidimo da ta ovca jede korov koji će je ubiti, bolje da je oteramo od tog korova, da otkinem taj korov odatle, tako da ona ne može doći do njega, jer će to ubiti ovcu.

32 Poznat je u zapadnim zemljama jedan korov koju životinja ne može jesti; zove se ludi korov. Ne znam da li je iko ikad čuo za to ili ne, ludi korov. Da. Ako je konj pojede, onda ne možete učiniti ništa s njim. On postane neposlušan. Ne možete staviti sedlo na njega, i ne možete učiniti ništa s njim. To se zove ludi korov. I morate držati svoje stado daleko od tog korova. A ako će to

prouzrokovati konju da pojede nešto... Ako će konj rađe pojesti nešto što će ga dovesti u takvo stanje, do takve razjarenosti, pa, bili bi ste jako bedan stočar ako bi dozvolili konju da jede taj korov, ludi korov. To pokazuje da vi nemarite.

A jedan pravi pastir, pravi Hristov sluga biće siromašan primer Hrista, ako vidi ovcu da jede nešto što će je udaljiti ili učiniti je nepokornom pred Bogom, jednim prekršiteljem Njegove Reči, prekršiteljem Njegovih zapovesti. Vi ne bi to trebali činiti. Morali bi na to jako paziti.

34 Dakle, ova velika Isusova doktrina, koja je zapisana ovde pred nama, u Bibliji: “Ti moraš biti nanovorođen...” Postoji tako mnogo različitih verzija o tome, kao što sam i ranije rekao, da sam razmišljao jutros, jer su me mnogi pitali šta to znači i kako bi oni mogli postati pravi Hrišćani, tako da sam mislio da bih upravo pristupio ovoj temi i postavio to toliko jasno koliko ja znam da vam to predam. I ovo nije kao propoved; ovo je kao naučavanje Nedeljne škole, tako da bi ljudi mogli razumeti Poruku. Dakle, mnogo je tumačenja nanovorođenja...

35 A sada ja kažem ovo, i znam da će se to snimiti na kasetu, želim reći ovo pastirima, koji će možda dobiti ovu kasetu. Ja smatram da je to možda malo drugačije nego što to svakodnevne crkve uče, ja učim i verujem, i verujem da mogu to dovoljno potvrditi Pismom, da ste vi rođeni od Duha i onda kršteni u Telo sa Svetim Duhom.

Dakle, mnogi od njih uče da upravo dođeš i budeš predstavljen pred zajednicom, i tako dalje, kao jedan – kao jedan grešnik, da ti želiš primiti Hrista kao ličnog Spasitelja, da je to novorođenje. Mnogi veruju da je vodeno krštenje novorođenje. A neki od njih veruju da ste – da ste rođeni od vode kada ste kršteni u vodi. I postoji toliko mnogo različitih verzija o tome. Mnogo njih, mnogi veruju da recitujući ili izgovarajući veroispovest i verujući doktrinu crkve, samo prihvatiš i kažeš: “Ja verujem u svetu crkvu tu i tu. I – i ja verujem da je Bog taj – taj Spasitelj ljudi, i tako dalje. I od danas pa na dalje ja – ja postajem član ove crkve, i ulazim u zajedništvo sa Hrišćanima.” Oni veruju da je to nanovorođenje.

37 I kroz veroispovest koju oni izgovore, a ja ne verujem da bi mi mogli to kritikovati; neki od njih su čisti i sveti; neki od njih su stvarno po Pismu; ali Pismo nije primenjeno na pravi način. A čak i primenjujući Pismo, ja verujem da je novorođenje nešto još dublje od toga. Čak bez obzira koliko ste to ispravno smatrali, ja verujem da je novorođenje daleko više od vaših dobrih namera i vaših misli, uma; to je dublje od toga.

38 Ja ne želim reći ovo da bih bio svetogrdan, i ja ne bacam nikakve kritike ni na jednu organizovanu crkvu, ali mnogo toga me podseća na jednog – jednog jevreja, malo... To je jedna šala. I ja ne verujem da bi se šale trebale pričati sa propovedaonice; to nije mesto za šale. I radi toga, da izložim ovo što imam u svom umu, to nije radi šale, već da vam pokažem ono na šta mislim. Jednom je jedan katolički sveštenik otišao kući sa jednim – u petak, sa jednim novo-obračćenikom Katoličke crkve. A katolički obraćenik je ispekao šunku i rekao je: “Oče, žao mi je, ali setio sam se, danas je petak. Ali verujem da u skladu sa našom velikom crkvenom doktrinom, pošto sam ja jednom bio Jevrej, i vi ste me poškopili sa malo svete vode i obratili me od Jevreja u Katolika. A sada, ja ću poškopiti sa nešto malo te iste vode ovu šunku i učiniću ribu od nje.” Dakle, to je to, priča pokazuje da to neće učiniti ribu. To je još uvek šunka, bez obzira koliko sveta voda može pretvarati.

39 I bez obzira koliko mi pokušavamo razmišljati da smo u pravu govoreći veroispovesti ili posećujući crkvu, vi ste i dalje ono što ste bili, osim ako ste zaista rođeni nanovo od Duha Božijeg. To vas neće promeniti. Vaše veroispovesti, odlasci u crkvu, ili promena vaših ideja, ili vaše dobre namere, iako sve to može izgledati dobro, to još nije u redu. Nešto se mora dogoditi, novo rođenje je iskustvo, nešto što se dogodi. Tako da to nije ono što donosi novorođenje. Dakle, u raznim crkvama oni kažu: “Evo, prihvati *ovo*, ili veruj *to*, i to je sve u redu.” Ali, nije.

40 A sada, da bi se počelo, da se utemelji na tome, razlog što mi moramo biti nanovorodeni je taj, jer Biblija nas uči da smo svi bili rođeni u grehu i oformljeni u nepravednosti, i došli smo na ovaj svet govoreći laž. Tako da nam to pokazuje da je naša priroda od početka grešna, od samog početka. Od početka nismo dobri. Tako

mi ne možemo zahtevati ništa našom oštromnošću, ili iskrenošću, ili sa našom veličinom, ili sa našom malenkošću, ili šta god, mi smo svi zajedno od samog početka pogrešni. I ne postoji uopšte ništa što mi možemo učiniti u vezi toga. Vi ne možete... Isus je rekao: “Ko razmišljajući može dodati jedan polož – ... nešto svome stasu, jedan lakat svome stasu?” Možete uzeti sve ideje, učiniti sve što se i sanjati može o tome, čitati to, studirati to, istraživati to, i sve ostalo, i vi ne možete sebi pomoći ni jednu jotu. Tako da to eliminiše sve te stvari. Baš mi je drago što je to tako, jer ako bi se to nalazilo u mislima nekog znanja, pameti, mi siromašni nepismeni ljudi bi ostali bez toga, tako da ne bi imali šansu. Ali Bog je to izmenio, ili nikada nije imao tu stvar na taj način od samog početka. Crkve to uvek čine da bude komplikovano. Bog to čini jednostavnim. Tako da je to spušteno do mesta gde svako od nas to može razumeti, svako od nas to može imati. To je za svakoga ko god hoće.

41 Dakle, dakle, jedan čovek ne može spasiti drugog. Dakle, nema veze što ma ko pokušava reći; nijedan čovek ne može spasiti dugoga. Bez obzira koliko je pametan, kakva je njegova služba, neka je on pastir, sveštenik, biskup, kardinal ili papa, on ne može imati ništa sa spasavanjem života nekog čoveka, zato što je i on sam grešnik, rođen u grehu, oblikovan nepravednošću, dolazeći na svet govoreći laži. On je lažov od početka i bilo koja reč koju bi on rekao biće laž ako je suprotna Božijoj Reči i Božijem planu.

42 Ali Bog je načinio plan za čoveka da bude spašen. I čovek ne može dodati ništa tom planu. To je Božiji plan. I to je plan koji želimo jutros proučavati. Šta je Božiji plan? On je rekao: “Neka svaka ljudska reč bude laž, a Moja Istina.” Zbog toga se ne bi smeli usuditi menjati ni jednu rečenicu, da načinimo to drugačijim. Bez obzira koliko su naši obredi i tako dalje u redu, mi moramo to zaboraviti. Ovo je Božija Reč. Upravo se ne može učiniti ni na koji drugi način. Bog ima plan; On je načinio plan.

43 I, upamtite, kao prvo, dok vi niste nanovorodeni, vi nikada to nećete razumeti. Dva puta je On rekao to. “Ako se čovek ne rodi nanovo on ne može ući u Kraljevstvo. Ako se čovek ne rodi nanovo on ne može čak ni videti Kraljevstvo.” Dakle, to je takođe naglašeno. Ta reč, u formiranju svih tih reči, rekli su mi da su ih

morali zapisati, i kada oni kažu: “Zaista, zaista” – to je naglašavanje, poput jednog – jednog naslova. “Zaista, zaista, kažem vam!” A ta reč je na jednom mestu, ili na mnogim mestima prevedena kao “apsolutno”: “Apsolutno, apsolutno, kažem ti.” Ko je to rekao? Da li jedan kardinal, sveštenik, pastir, evanđelist, papa? Bog sam je to rekao. Dakle, ne postoji izgovor. On neće ni na koji način, ni na koji način uopšte, ne može ni na koji drugi način, bez obzira koliko je neko velik, kako se zove, ili koliko je popularan, on ne može čak razumeti Kraljevstvo Božije ako nije nanovorođen. To je velika tema. “Zaista, zaista, kažem ti!” Gledajte. Idimo uzeti grčki prevod; i naći će te: da to nije videti očima, već vi vidite sa vašim srcem. Vidite, vi ne možete videti Kraljevstvo Božije sa vašim očima, zato što je to Duhovno Kraljevstvo. Vidite? Drugim rečima: “Vi nikada nećete biti u stanju da shvatite Kraljevstvo Božije dok ne budete nanovorođeni.” To je sve jedna neotkrivena tajna. I kada se nanovorodite, planovi Kraljevstva, Kraljevstvo samo postane vama stvarno.

44 Poput zidara koji zida zgradu, ako on ne zna čitati nacrt, nema potrebe da pokuša graditi zgradu, u koliko ne razume nacrt. I onda, kada on razume nacrt, tada on zna kako da gradi zgradu. To je – to je tako. To je ono šta se događa u vezi građenja Kraljevstva Božijeg. Vi morate razumeti nacrt, a vi nećete razumeti nacrt ako niste nanovorođeni. A kad ste nanovorođeni pa da onda poričete nacrt, šta će se dogoditi?

45 Jedna mala ljupka devojka koja je nedavno... Ja sam se družio sa njenom majkom kada smo bili mladi. A ona je bila ljupka, divna žena. Sada se preziva Huff; a prezivala se Lee pre nego što se udala. Kada sam bio pastir u Milltown-u, u Baptističkoj crkvi, oni su pripadali crkvi Ujedinjene braće, ali oh, oni su me stvarno veoma voleli. I ona... Družio sam se sa njom. Oni su živeli tamo iza Brata Wwright-ovih, ovde. I odlazio sam gore u njihovu kuću, a mala devojka je bila jako draga, i ona je bila moja malena prijateljica. A brat Lee, ugodan čovek, veran crkvi, tom gledanju crkve Ujedinjene braće, jedne noći me je pozvao da idem kod njega kući, da ostanem celu noć. A ja sam rekao: “Brate Marion, biće mi – biće mi zadovoljstvo da se odazovem.” I tako posle završetka službe, pa, ta

– ta devojka i ja smo ušli u auto i odvezli se. A ja sam morao otvoriti mnogo vrata, verujem, idući oko brežuljka, i gore da bi stigao do velike stare drvene kuće. I tako, seli smo napolje u dvorištu čekajući njenu majku i oca i mlađu sestru, čekajući da dođu. Kada su oni došli, svi smo ušli na malu večeru te večeri. Majka je spremila nešto i mi smo večerali, a – a otac i ja smo spavali zajedno dole u jednom velikom pernatom krevetu i – i sa slamom pod sobom, znate već, jedno stvarno dobro spavanje. To je mnogo bolje nego i na jednom od ovih madraca za spavanje koje vi imate, kažem vam. I tako mi... Majka i dve devojke su otišle gore stepenicama.

46 I te noći dok smo mi ležali tamo, brat Lee je imao san. I on je uvek diskutovao sa mnom u vezi vodenog krštenja u Ime Isusa Hrista. On to nije verovao. A bio je zidar. I tako rekao je: “Brate Branham, upravo sam imao san.” I rekao je: “Sanjao sam da sam otišao tamo u Novu Albany. Gradio sam jednom čoveku kuću, a on mi je dao nacrt. Ali kada sam gledao na određene stvari kako je on obeležio mesta za prozore i označio određeno mesto, rekao sam: ‘To nije u redu. To baš ne može biti u redu. To je obrnuto. Dakle, on... To nije u redu.’ I tako, ja sam je gradio na način na koji sam ja mislio da je to u redu. I kad se on vratio iz Floride, sa njegovog odmora, skoro sam mu završio kuću.”

“On je pogledao tu kuću, i idući nosio je nacrt, i posmatrao je, i rekao je: ‘Moram reći da si moju kuću sagradio pogrešno.’”

“A ja sam mu rekao: ‘Ne, ja nisam sagradio tvoju kuću pogrešno.’”

“A šta je sa ovim-i-ovim mestom?”

“Pa,” rekao je, “to stvarno ne pripada ovde.

“Rekao je: ‘Poruši to! Ako očekuješ od mene da ti platim, gradićeš je na način kako ti kaže nacrt.’”

I on je rekao: “Šta ti misliš u vezi toga, Brate Branham?”

Rekao sam: “Eno potoka koji teče tamo dole, ovde ispod kuće.” I mi smo otišli do potoka.

On je rekao: “Ja ne želim nikakvo rušenje toga dana.”

Ja sam rekao: “Shvati to ispravno sada. Postavi to u skaladu sa nacrtom!”

52 Kako se to isplatiti, baš nedavno jedna od njegovih... Tada se njegova kćerka udala za jednog finog momka, divan čovek. On je mašinista tu preko u toj radionici brodova, i mladiću su bili odsečeni prsti ovako, jedan fin čovek. I imali su divnu porodicu, tri male ćerke, a jedna od njih je – sve hrišćanke, i one pevaju u triu. Ako mi ikad budemo imati ovde skupove, one će doći da pevaju za nas. A jedna od malih devojčica svirala je pijanino i bila je učiteljica klasične muzike kada je bila još dete, petnaest, šesnaest godina stara. A deca u školi su počela da je zadirkuju u vezi različitih stvari, i zato što je hrišćanka, to je toliko uticalo na njene živce da je dobila slom živaca, i izgubila je razum. I oni su je odveli u Louisville, i bili su spremni da je stave u psihijatriju sledećeg ponedeljka. A oni ne bi... Lekari mi nisu dozvolili da je vidim. I ja sam otišao preko kao posetioc i seo sam po strani kreveta sa njenim ocem i majkom. I dok sam sedeo tamo, Sveti Duh se pokrenuo u sanatorijum zvanom Naša Gospođa Mir – Luisville, ustanova gde oni odvođe nervozne pacijente, i to je gde još postoji nade za njih. I ako oni ne mogu učiniti ništa za njih onda ih šalju u Madison, Indiana. A devojka je trebala otići u Madison te nedelje; oni – ona je bila u bespomoćna. I sedeći tamo, pojavila se vizija pred nama, i progovorila devojci u Ime Gospoda Isusa. A majka me je uhvatila za kolena, ustala i uhvatila muža za ruku, govoreći: “To nikada ne greši!”

Rekao sam: “Bez brige, ona će biti u redu.” I ja sam brzo napustio zgradu.

54 Te večeri u devet sati, telefon je zazvonio, ili verujem da je to bilo nešto pre devet sati, pre nego što sam ja došao u crkvu to veče. Bilo je to u nedelju. A otac, sa njegovim srcem tako ushićenim, rekao je: “Ja ne mogu ići kući, Brate Branhame, držeći u sebi dobre vesti.” Rekao je: “Doktor je ušao i pregledao moju devojčicu. Rekao je: ‘Šta se dogodilo sa njom? Ona može ići kući sutra.’” Kada mi je majka ležala mrtva nekoliko nedelja ranije, tamo je bio taj trio, mala devojčica baš tako lepa kao što samo može biti, ona i njezin mladić, jako dragi. Oh, kažem vam, nacrt, Božija Reč je ta koja objašnjava taj program, kako mi moramo biti nanovorodeni.

55 Kao prvo, mi smatramo sebe grešnicima i dostojne osude. I mi smo svi rođeni u grehu i oblikovani nepravedi; nema ni komadića zdravog u nama. Naši umovi su loši; naše duše su trule; naše neprestane misli su zle, sve maštovite misli ljudskog uma su zle, on je grešnik; i takođe ta naša tela su slaba; naš duh nije dobar; i mi smo puni truleži. I kako bi mogla jedna trula stvar doneti nešto dobro iz te truleži? Dozvolite mi da kažem ovo, da je u Jobu 14.-oj glavi, Job rekao: “Čovek rođen od žene kratka je veka i pun nevolja. Ko cvet je nikao i vene već, poput sene on isčezava.” I tako, kao što prorok nastavlja govoreći: “Ko može izvući čisto iz nečistog? Niko!” Spustite kofu u bunar i izvucite kofu ili neku posudu vode, i to smrdi, smrdi; pogledate li u njega, on je mutan, a mali crvići su u toj vodi; uopšte ne postoji način da spustite vašu posudu nazad i da dobijete čistu vodu. Celi svet je zaprljan. I cela duša, um i telo ljudsko je onečišćeno sa grehom, i telesno je rođen u grehu, oblikovan je nepravdom, i dolazi na svet govoreći laž, tako da je njegova duša zaprljana: nema ničeg dobrog. Jedan ne može otkupiti drugog, jer je sve pogrešno. I ne možete uzeti punu posudu vode odavde, koja je zaprljana, i drugu posudu koja je zaprljana i pomešati ih, vi dobijate samo više prljavštine. U tome nema očišćenja.

56 Ali Bog je odlučio da spasi čoveka. On je stavio na Njega nepravdu sviju nas. Kazna za – za greh, pošto ste vi rođeni pod kaznom greha, a kazna je smrt. Greh je smrt. A kazna je tako velika da ne postoji niko od nas koji bi mogao pomoći drugom; i tako mora postojati neko ko može platiti ovu kaznu.

Šta ako bi jutros kazna da se napusti ova prostorija bila sto milijardi dolara? Niko od nas ne bi mogao otići, jer ne postoji niko od nas ko ima toliko. Ali ako neko dođe ko je dostojan dovoljno da plati za sve nas!

To zahteva nekoga. Mi ne možemo to učiniti. To zahteva Nekoga ko je dostojan. Oh, želeo bih zastati ovde za trenutak, i vratiti se na Rutu i Noemi, i pokazati kako je Rođak Otkupitelj da bi otkupio palo imanje morao najpre biti dostojan, morao biti jedan rođak. Radi toga, Bog, taj Duh, Jehova, postao nam je Rođak, uzimajući telesno obličje. Postao je Rođak: morao je to biti. A onda

je On morao biti dostojan. I On je Onaj koji je proizveo izvor ispunjen Krvlju, koja je tekla iz Emanuelovih vena. On je bio Taj koji je nosio našu nepravedu.

59 Divan tip dobio sam ovde u Knjizi Brojeva. Pribeležio sam ovde delove Pisma. U Brojevima, divan tip toga je ovde, to je... Oh, to je sve divno ako to možete videti. To je bronzana zmija podignuta tamo u pustinji. Kako je za Izrael, ta zmija bila jedan smrtni ujed, i nije postojao lek za to. Nije bilo lekara među njima koji je imao lek ili odgovor na to. Oni su imali lekare među njima, ali ne za taj ujed. Upravo kao što sam rekao, ne postoji lekar među nama koji može izlečiti greh. To je smrtni ujed, i mi smo svi krivi, svi oblikovani u nepravedi. Svi smo krivi. Ali šta je Bog učinio? Oni su onda bili krivi, zatim je smrt morala biti plaćena, kazna smrti. Ali Bog je učinio da Mojsije podigne bronzanu zmiju, i da stavi zmiju na stub, tako da ti ljudi nisu mogli ništa učiniti, nije bilo novca kojim su mogli platiti, uopšte ništa, nikakve veroispovesti koju su trebali izgovarati, nikakve crkve koje su morali posetiti, samo pogledaj i živi... Vidite li koliko jednostavno? Pogledaj i živi. Bez posećivanja crkve; bez senzacija, vi ne morate osećati čudno osećanje. Samo, pogledaj i živi. To je sve. Toliko jednostavno. Ne ako se možeš setiti svih deset zapovesti, da ćeš zbog toga živeti, ne ako znaš sve statute... Samo pogledaj i živi. To je sve što moraš učiniti. I svaki čovek koji je pogledao na to živeo je.

60 Kad je Isus bio ovde na zemlji, rekao je, razgovarajući sa Nikodemom, rekao je: "Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako Sin čovečiji mora biti podignut." Tako mora... Zašto? Na isti način, za istu stvar, za istu svrhu, da obavi isti posao. Mnogo puta to zbunjuje ljude kada oni vide da zmija predstavlja Isusa. Zmija predstavlja Isusa, u toliko; da li ste приметili da je zmija bila mrtva? Nije bilo života u njoj. Isus je umro. Kao Kain, kada je ubio Avelja, Avelj je umro na oltaru sa njegovom žrtvom; nakon što je Avelj prineo svoju žrtvu i ubio svoju žrtvu za svoj greh, a onda je on umro na tom istom oltaru sa svojom žrtvom. I da bi bili nanovorodeni vi morate umreti na oltaru sa vašom žrtvom, toliko mrtvi kao što je i On bio. I vi se nanovo radate. Zmija nije imala života u sebi.

61 A vi kažete: “Zašto je bila od bronze?” Bronza predstavlja sud, Božanski sud. Da li ste uočili u Bibliji, u Starom Zavetu, da je oltar bio napravljen od bronze, tamo gde se spaljivala žrtva? Bronza govori o sudu. Poput Ilije, u njegovim danima, otišao je da pogleda u nebo, da vidi da li će nekakva kiša doći nakon njegove molitve i rekao je: “Nebo izgleda poput bronze.” Šta je to bilo? Božanski sud nad nevernničkim narodom, na jednoj neverničkoj naciji koja je zaboravila Boga. To je bio Božanski sud – bronza. I sama zmija, to je forma koja predstavlja greh već osuđen, jer zmija je bila osuđena u Vrtu Edenskom. Ona je bila ta osuđena zmija. [Zmija je na jevrejskom i engleskom jeziku muškog roda. – Urednik.]

62 A kada mi pogledamo na Hrista, vi vidite kaznu. Jedini, Bog sam, postao je telo, Bog dolazeći na zemlju, i stavljajući na Njega greh svih nas, a sud i srdžba Svemogućeg Boga bila je izlivena na Njegovo telo, i to telo je bilo prikucano na krst. To je stvarno pravi sud. On je sam ispio čašu Božijeg gneva. On je sam hodao tim putem. On je sam umro bez ikakve pomoći nekog anđela, bez ljudske pomoći, bez Njegove crkve, bez njegove majke, bez njegove braće, bez njegovog Oca. Napušten od Boga, ljudi, i prirode. On je sam umro, pokazujući nam da čak sama priroda ne može nam pomoći u času smrti. Ne postoji prijatelj, ni sveštenik, ni papa, ni pastir... To je smrt. Ali postoji Jedan koji je uzeo to za nas.

63 Nema života u zmiji, on je bio potpuno kristalisan. To je bila kazna. On je umro dok se – se sama zemlja nije postidela sama sebe. On je tako umro da su se zvezde postidele same sebe. On je patio tako da ni Sunce nije htelo sijati. On je patio tako da je Mesec prestao odražavati svetlost. On je patio toliko da su čak elementi zemlje postali tako crni i tamni kao ponoć, toliko tamni da ste to mogli dodirnuti. Nije bilo nikoga; nikada niko tako nije patio ili nije mogao tako patiti; ni jedan smrtnik ne bi mogao proći kroz to. Ali On je to propatio. Bog je položio na Njega nepravdu svih nas, i preneo Svoju osudu na Njega i On je ispio čašu Božijeg gneva sam bez pomoći. Nije bilo ničega da mu pomogne. Bog je postavio kaznu. Sve je bilo pod tom kaznom i ništa Mu nije moglo pomoći, jer svi mi smo krivi. Nije bilo prvosveštenika koji bi mogao doći i pomoći Mu. Nije postojalo ništa što bi Mu moglo pomoći, nijedan

papa, nijedan anđeo. Sve je stajalo pozadi i to posmatralo. To je bio najveći trenutak koji se ikada desio u istoriji sveta. On je umro sve dok nije preostalo ni kapi života u Njemu, postao je poput bronzane zmiје, upravo kao jedan kristaliziran išarani predmet, viseći na krstu.

64 Dakle, pristupimo ka ovom rođenju, postoji način pristupa k tome. I da bi pristupili ka ovom rođenju, vi morate proći kroz proces, upravo kao bilo šta što živi. Sve što ponovo živi, najpre mora umreti. I vi ne možete zadržati vaš isti duh. Vi ne možete zadržati vaše iste navike. Vi ne možete zadržati vaše iste misli. Morate umreti. Vi morate umreti kao što je On umro. Morate umreti na Njegovom oltaru, kao što je Avelj umro sa njegovim jagnjetom. Vi morate umreti sa vašim Jagnjetom. Morate umreti, umreti svom osobnom razmišljanju, da bi bili rođeni u Njegov način razmišljanja. Neka misao koja je u Hristu bude u vama. Morate misliti Njegove misli.

A sada, brate, sestro, dozvolite mi da kažem sa toliko inteligencije koliko ja to mogu reći. Kako možete imati Njegove misli, a odbacivati Njegovu Reč, a i dalje tvrditi da ste nanovorodeni? Samo se zapitajte. Kako možete to učiniti? Vi to ne možete. Ako ste vi nanovorodeni, vi imate Njegove misli. Ako je um Hristov u vama, onda ste vi novo stvorenje. Biblija tako uči. I ako bi ma koji brat želeo da – tamo gde nalazite tu reč stvorenje i ispitajte tu reč “stvorenje” u rečniku, i vi ćete pronaći da je reč “stvorenje” prevedena kao “novo stvorenje”, jer vi ste jedno stvorenje, jedno ljudsko biće rođeno iz seksualne želje ovde na zemlji, a sada ste vi novo stvorenje rođeni od Duha. Vaše sopstvene misli su mrtve. One su tako mrtve dok se ne kristališu poput bronzane zmiје, ili kao što je On umro, kada su nebesa i zemlja i sve ostalo svedočili da je On umro.

65 On je umro, bio je tako mrtav, da su se čak njegova krv i voda razdvojile u Njegovom telu. Njegova smrt je bila tako potresna, ja kažem, da je taj – taj svet doživeo nervni slom. On se potresao; toliko je uzdrhtao da su se i stene odvaljivale od planina. Ko bi mogao tako umreti? Ni sa jednim papom nije bilo tako dok je umirao; ni sa jednim pastirom nije bilo tako dok je umirao. Ali kada

je Bog u telu umro na krstu, zemlja je imala nervni slom, znajući da sama izgovorena Reč Božija, stene i blato, kolje i ograde i drveće je bilo u zemlji, a zvezde i Mesec, sama Njegova izgovorena Reč je gledala Svoga Stvoritelja koji je postao telo, i greh je bio izliven na Njega. Božiji gnev je bio izliven na Njega tako da je Mesec prestao sijati, Sunce je obustavilo svoju svetlost, zemlja je imala nervni slom, trebala je eksplodirati u komadiće da nije bilo budućnosti za sve nas.

66 I ako njegovi zemaljski elementi, gledajući, videvši šta se dogodilo, ako ih je to potreslo do tog stanja, šta bi moralo to učiniti meni i tebi? Šta bi morale naše duše činiti kada mi pogledamo i vidimo šta je Bog učinio za nas? A to sve je bilo za vas i za mene. Šta bi to trebalo učiniti nama? Da nastavimo sa grehom? Bože ne dopusti. Već da se uzdržavamo od greha i da umremo grehu. Ne vidite li šta je greh učinio Njemu? Greh Ga je ubio. I On je uzeo kaznu greha, da bi mogao doneti Božju pravednost vama i meni. Tako, kada pravednost Božja dođe k nama, greh je mrtav u našim smrtnim bićima. Oh, nadam se da vi to vidite.

67 Da, da budete nanovorođeni vi morate proći kroz proces smrti; sve mora. Uzmite zrno kukuruza; ako to zrno očekuje da ikada ponovo oživi, ono mora najpre umreti. Ako zrno pšenice očekuje da ponovo živi, potpuno je nemoguće... Taj kukuruz, ta pšenica, to cveće, to drvo, ta trava, to povrće, sve što očekuje da ponovo živi mora najpre umreti. A onda kako ćete to izbeći? Vi morate najpre umreti. Vi morate umreti. Kako umreti? Umreti sebi, umreti svemu, tako da možete biti nanovorođeni. Vi morate učiniti to. Ako ne umrete, vi onda nikada ne možete ponovo živeti.

68 I pogledajte, da li ste znali da svaki dan nešto mora umreti tako da vi možete živeti? Dakle, vi Adventisti sedmoga dana koji ste među nama, mnogi ljudi kažu: "Ja ne bih hteo ubiti vevericu, Brate Branham. Ja ne bih hteo ubiti srnu ili zeca, ribu, jer ne verujem da bi trebali ubijati." Moj brate, da li znaš da je povrće i ostale stvari koje jedeš, takođe život? Moraš to ubiti. I jedini način kako se može živeti u ovom životu, je da nešto mora umreti tako da ti možeš živeti od njegovog mrtvog života. Dakle, ako nešto mora umreti tako da ti možeš živeti od toga mrtvog života ovde na

zemlji, da bi se živeo jedan smrtni život, nije li nešto moralo umreti da bi od Njegovog Života ti mogao večno živeti? Samo se zapitaj o tome. A taj je bio Hrist, jer nijedan drugi nije besmrtni. Sin jedini ima besmrtnost. I On tebi daje samog Sebe tako što Ga jednostavno prihvataš.

69 Dakle, to mora umreti. Dakle, to ne znači okrenuti novu stranicu, ove Nove godine. Reći ćete: “Brate Branham, ja dolazim već odavno ovamo. Bio sam član crkve. Ove Nove godine okrenuću novu stranicu i početi ponovo.” To ne znači to. Ne okrenuti novu stranicu, već stvarno umreti i biti rođen nanovo. Vidite? Vi se morate osećati toliko krivim kada stanete u Njegovu Prisutnost, bez obzira da li idete metodističkim, ili baptističkim, ili bilo kojim putem, morate biti tako krivi i osećati se toliko krivim dok vi... To će vas ubiti. To je tačno. Vi – to će vas ubiti. Vaš svetovni život će umreti tačno tamo. Vi se morate smatrati toliko krivima u Božjoj prisutnosti, da vaš svetovni život umre upravo tamo. Pitanje greha je za vas završeno, kada stojite u Njegovom Prisustvu. Kada vi tako izgledate, vi ste sigurni za život, jer vi umirete. A jedini način kako možete ponovo živeti, je da budete – prvo umrete tako da možete ponovo živeti.

Dakle, vi vidite ka čemu ja idem, zar ne (Vidite li to?), šta je rođenje, to novorođenje? Prvo, umiranje, da bi ste bili nanovorodeni... I ako vi još uvek imate stvari sveta u vama, vi niste nanovorodeni. I kako ćete vi tvrditi da ste nanovorodeni ako su stvari sveta još uvek na vama? Vidite? Kako možete to raditi?

71 Jedan mladi hrišćanin nedavno, grupa njih... Ja ne kažem da nisu. Ali gledajući neke slike, hrišćanke i hrišćani, svi privlačni jedni drugima u kupaćim kostimima, u bazenu. Vidite? To je baš... Oni kažu: “To je prava ljubav.” To je prava prljavština. To nije ljubav. Ljubav se izražava drugačije.

72 Naše duše su položene verom na Njegov bronžani oltar, Božji sud, i naš prinos je spaljen. Dakle, setite se, kada je Ilija, pod tim bronžanim nebom, kada je položio žrtvu Bogu na oltar, žrtva je bila spaljena. Bal nije mogao spaliti njemu prinetu žrtvu. Ja ne želim ovo reći, ali moram. Kada odete u crkvu i primite njene veroispovesti i njene obrede krštenja, i žrtve koje vi sami od sebe

pretpostavljate da tamo prinesete; možete odatle ustati skroz u drhtavici, govoreći u jezicima, poskakujući po podu, ili možete ustati u suzama. Ali ako je Bog prihvatio žrtvu, ona je spaljena; svet je za vas mrtav. Vi ste mrtvi, jer mi smatramo sebe mrtvima i sahranjenima. Mi smo mrtvi i naša...Mi smo skriveni u Hristu, skriveni u Hristu. A, sem toga, onda pošto smo mrtvi i sahranjeni, i skriveni u Hristu, onda smo mi zapečaćeni sa Svetim Duhom.

73 Da li sada vidite šta ja mislim? Vi ste mrtvi. Naše duše su položene na Njegov Božanski sud; to je bronza. Kada su naše duše položene na oltar Božanskog suda, šta je kazna? Smrt. I kad vi položite sebe na Božiji oltar, što je proglašena smrt nad grešnikom, kako vi onda možete ustati odatle, živ u grehu, ako je Bog prihvatio tu žrtvu? Da li je to jasno sada? Vi umrete. Vi ste ustvari spaljeni, i vi ste okamenjeni. Nije vam ostalo ništa više sem ovog oblika u kojem vi stojite poput medene zmije, kao što je bio Hrist kada su Ga oni skinuli mrtvog i hladnog sa krsta. Vi ste mrtvi. Zašto? Vi ste na Božijem oltaru suda. Šta je Njegov sud? Kada je sudija objavio Svoju presudu. A šta je Njegova kaznena presuda? Smrt. I kada vi postavite vašu dušu na Njegov oltar suda, to je za vas smrt. A sada, da li ste dobili to?

74 Oh, vi možete otići odavde i činiti bilo šta; možete plesati u Duhu, možete plakati kao – kao što bi ma ko plakao, mogli bi trčati gore dole; možete se učlaniti u svaku crkvu; mogli bi raditi bilo šta, (ja sada govorim pentakostalcima), i vratiti se nazad i zavoditi nečiju ženu, razoriti ljudski dom, neke od vas žena. Vi će te se vraćati nazad bez obzira koliko vam Reč dolazi da činite ispravne stvari, vi nećete To prepoznati. Vi nikada nećete dozvoliti da vaša kosa izraste, žene, ili tome slično. Nikad se nećete oblačiti ispravno. Vi ćete i dalje još uvek biti kao svet, zato što vi niste još umrle svetu; vi ste tome još uvek živi.

Neki od vas ljudi nikada nećete prestati piti, pušiti. Vi nikada nećete prestati žuditi za grešnim ženama, nemoralno obučenicima, kada ih vidite na ulicama, umesto da tome okrenete leđa, i da se udaljite od toga. Vi će te i dalje jednako žuditi. Zbog čega? Vi ste još živi svetu. Ali kada ta žrtva biva prihvaćena, vi umirete.

To je tačno. Da li čujete šta mislim? Da li razumete o čemu govorim?

76 Dakle, vaša duša je položena na oltar Božjega bronzanog suda, i onda Bog prihvata tu žrt... Dakle, to pokazuje da vi to još niste primili, ako se to čini... Ako – ako ste vi i dalje živi svetu, Bog to nije prihvatio. Dakle, vi ljudi što govorite o primanju Svetoga Duha i kako vi morate čekati tako dugo, ovde ste vi. Dok Bog ne prihvati žrtvu, dok ona nije položena na Njegov sud, i dok Njegov sud ustvari ne ubije vaša osećanja... Možete reći: “Pa, ja ću okrenuti novu stranicu.” To nije to. “Dobro, ja znam da sam ja znao pušiti, ja ću prestati pušiti.” To još nije to. Dok Bog ne prihvati tu žrtvu na Njegovom bronzanom oltaru, a Njegov oltar suda... Šta je Njegova osuda? Smrt. To je kazna. Duša koja greši, koja ostaje u tome, umreće. Ne marim šta ste učinili.

Isus je rekao: “Mnogi će doći k Meni u taj dan, i reći: ‘Gospode, nisam li činio ovo i činio to?’ On će reći: ‘Odstupite od mene vi počinitelji nepravde.’” Vidite?

79 Kada je ta žrtva prihvaćena vatrom, i ovako se podigne, i dim se podigne, vi ustajete sa vašom žrtvom u nebesa, i vi ste tada zapečaćeni izvan stvari sveta. Naša duša na Njegovom oltaru.

A šta ste vi onda učinili, nakon što ste bili mrtvi, a onda šta ćete činiti? Tada ste vi nanovo začeti. Vi ste nanovo začeti. Prvo ste bili začeti u nepravdi. A sada ste začeti u nešto novo. Šta je to? Živa Reč. Oh, to menja sada tu stvar, zar ne? Dakle, prolazite kroz borbu, nakon što ste videli šta morate učiniti. Dakle, šta se događa? Vi ste nanovo začeti, u živoj Reči. Šta je to? Reč postaje u vama živa. Počinjete gledati drugačije na stvari. Gde jednom niste mogli videti to, sada to vidite. Sada je nešto drugačije: celo Pismo počinje da se uklapa, to čini da se sve ispravno uklapa. A onda, nešto počinje da se događa. Dakle, vi umirete svojim sopstvenim mislima; i sada ste vi začeti, jer smo mi oprani vodom Reči. Da li je to tačno?

81 Šta vi činite sa bebom pošto se ona rodi? Operete bebu. Da li je to tačno? I pošto je čovek umro sebi i rađa se od Boga, on je opran vodom Reči. Amen. Ako Reč kaže: “Isusovo ime”, vi kažete: “Isusovo ime”; ako kaže: “Moraš biti nanovoroden”, vi kažete istu stvar. Šta god da Bog kaže, vi ste oprani vodom Reči. Amen.

A sada, vi ste spremni za život. Sada ste spremni da krenete. Eto, vi se iznova rađate, rođeni u Božijoj porodici sa novim roditeljem. Da, gospodine. Vaš tutor je običavao biti... A sada vi dobijate tutore koji su sada; dobijate novog Roditelja. Ne možete se roditi bez roditelja. Tako, ako ste rođeni u bratstvo crkve, to je ono šta ste dobili. Ako ste rođeni u veroispovesti, onda ste tamo. Ali ako ste rođeni u Bogu, začeti u Njegovoj Reči, onda imate novog Roditelja; to je Bog, spreman da učini Svoju Reč znanom među nama, vama, govoreći je kroz vas. Oh, jedan novi roditelj, taj roditelj je Bog. On je sada spreman da uzme Svoju Reč, koju je već izgovorio i da je stavi u vas i da je načini živom. Vidite? Dakle, vi sada imate svoj trening. Vi ste spremni, vi ste sada spremni da imate trening, jedan dečiji trening. To je težak deo, kada vi mislite da trebate učiniti ovo, i Reč vas trzne okolo i pokaže vam nešto drugo. "Pa, oni veruju da..." To nema nikakve veze šta oni veruju. Ovde je ono što je Bog rekao. Vi morate biti u Očevom poslu. A sada vi ste dobili nanovorodjenje. I sada postajete ispravni, postajete ispravno postavljeni. Vi imate novog Roditelja.

83 Tako, ako ste nanovorodjeni i dobili ste novog Roditelja, tada dobijate i novu prirodu. Stara priroda je mrtva, i vi dobijate novu prirodu. Jednom ste išli ovim putem dole, a sada idete ovim putem gore. Vi ste privrženi stvarima odozgo: imate nove želje. Više uopšte ne volite stvari ovog sveta; privrženi ste Bogu. Ne brinete se šta ljudi kažu, koliko vam se oni smeju i kažu vam da ste staromodni, ili bilo šta tome slično, vi se ne brinete, jer ste rođeni odozgo, i vaša ljubav je usmerena na stvari odozgo. Bog vas se ne stidi, i vi se ne stidite Njega. To je tačno. Tako vi ste... Čitajte 11.-tu glavu Jevrejima baš ovde. Ja sam to zabeležio. Baš kao što su ljudi u tom danu, kako su oni postupali, kako su oni lutali okolo u kožama po pustinjama, u oskudici, i sve ostalo, kojima svet ništa nije značio. Vidite? Čitaj to; to će biti dobro za vas. I možete tamo videti, šta se događa kada su ljudi doživeli promenu svoje prirode.

84 Dakle, kakvu prirodu onda dobijamo, Brate Branham? Njegovu prirodu. Ako ja imam prirodu moga oca, onda ja činim stvari koje je i moj otac činio. Ali sada pošto sam ja rođen nanovo, to onda zavisi ko mi je otac. Ako ste samo rođeni u crkvi, onda

imate crkvu za oca, i možete to zvati “oče” ako želite. Možete to nazvati kako želite, jer je to vaš otac. Ali ako je vaš otac Bog i ako ste rođeni u Božjoj porodici, vi tražite te stvari koje pripadaju Bogu. To je tačno. Tada ste Božije dete. Vaša priroda je Božija priroda. Onda kada neko, oh, možete i čuti, neki kažu: “Oh, naša crkva veruje da su dani čudesa prošli.” Kako možete verovati da su dani čudesa prošli kada je sama Božija priroda u vama, kada je On sam čudo? Njegova priroda je čudo; Njegove navike su čudo; Njegovo celo biće je čudo. Kako možete biti bilo šta drugo nego čudo? Vaše nanovorodenje je čudo. Vaš novi Život je čudo. Čak vaša priroda je čudo, kako samo možete pogledati nazad i reći: “Te stvari su mrtve. Ovo je u redu.” Vidite? Vi ste novo stvorenje, novo stvorenje. Sigurno.

85 [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] A kada su ti mališani bili rođeni, oni su svi bili pilići osim jednoga. On je bio orao. On je bio jedan malo čudan mali druškan. Bio je sasvim drugačiji, ali, vidite, on je bio rođen u jednoj drugoj kategoriji. Taj – taj spermatozoid i jajašce su bili drugačiji; to je proizvelo jednu drugačiju pticu. Sigurno. On je izgledao čudno; i ostalima je delovao smešno, ali on se – on se samo prirodno ponašao, jer nije mogao postupati nikako drugačije, jer on – pošto je bio orao. Njegova – njegova priroda je bila orlovska, tako to je sve što je on mogao biti, samo jedan orao. Ali ima ih mnogo napolju u tim denominacijama, oni su ustvari orlovi; ali upravo nisu izgledali ispravno gledajući ih tako u blatu i stvarima sveta. Vidite, to je vaš posao, idite i nađite ih.

86 Jednog dana stara majka orlica je nadletela preko, i možete li zamisliti da bi ga ta kvočka ikako mogla zadržati još na toj zemlji? Bez obzira koliko je ona kvocala, koliko je govorila: “Dođi ovamo, dušo. Pronašla sam nešto baš ovde, dođi.” Ooo, Bože! Njegove želje su bile za stvari odozgo, i on je otišao da se sretne s tim, nema više denominacija za njega. Ne možete ga pozvati napolje iz Toga.

A čovek koji je rođen od Boga, ne možete ga pozvati nazad u tu trulost greha, nikada više. On je mrtav, i rođen je nanovo. On je novo stvorenje. On je dobio prirodu orla. On je dobio da ide u

nebesa i da se vine gore. On je dobio da ide tamo gde je njegova majka, njegov Roditelj.

I tako je sa čovekom koji veruje...?... “Oh, dođi i pridruži se našoj crkvi. Dakle, to je fanatizam. Taj – taj – dan...”

89 Dakle, ako je taj mali orao možda negde tamo napolju i čuje taj majčin krik, i ako pogleda okolo i kaže: “Gde je to?” Evo, možda je ona kriknula nekako ovako tom malom orliču: “Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.”

A majka kaže: “Dani čudesa su prošli, cvok, cvok, cvok, cvok. Dani čudesa su prošli. Nema takve stvar. To je fanatizam!”
Ooo, Bože!

Pa, više ga nikako ne bi mogli zadržati. Mogu ga čuti kako kaže: “Mama, kako se mogu vinuti gore?”

“Dušo, samo mahni svojim krilima. To je sve što moraš učiniti. Ti si orao. Samo hodaj po veri.”

“Mama, pa kako će to biti?”

“Ne znam. Samo kreni.” Ovde on dolazi. Njegovih prvih nekoliko zamaha, on se spušta dole na ogradu. On je nekako dospeo toliko visoko. Ona kaže: “Samo dođi, ja ću te uhvatiti.” To je to.

94 Nova priroda, novo biće, jedno novo stvorenje, priroda vašeg Oca, i vi verujete i volite svaku Reč koju On kaže. Svaka ljudska reč je laž, koja je suprotna ovoj Reči. Ovo je Božija Reč. Vidite? Biblija je u redu. Nemarim šta crkva kaže; Biblija je što se vas tiče i dalje u redu, jer je vaša priroda izmenjena. Dakle, ako vam je – je crkva otac, vi ćete verovati toj crkvi kao ocu. Ali ako vam je Bog Otac, verovaćete Božju Reč. Ako ste našli oca u crkvi, vi ćete to verovati jer ste od takve vrste prirode; to vam je otac. Ali ako vam je Otac Bog, onda ćete verovati Božiju Reč. Ako ste od crkve, verovaćete njenim rečima; verovaćete crkvenoj reči; verovaćete ono što crkva kaže. Ali ako ste nanovorodeni, vi ćete verovati šta Bog kaže, jer Bog je vaš Otac, a ne svet ili crkvene veroispovesti.

95 To me podseća na nešto. Nekada, u jednom dvorištu, kažu da su imali pače koje je sledilo neke piliće. I to – to pače, znate već, delovalo je malo smešno tim malim pilićima. Ono se nekako teško kretalo, znate već, i sa velikim kljunom, znate već. Ali to što se teško kretao, i što je imao taj kljun, bilo je tamo sa nekom svrhom.

I mislim da tako nekako ponekad i hrišćani izgledaju, da su malo fanatici, ali – ali to je tamo sa svrhom. Vidite? Tako ono... Ono je delovalo smešno dok je hodalo okolo sa tim pilićima, i ono je moglo... Čurke i ostale stvari, one – one imaju malo kraći kljun, i one, i zašto one čine stvari koje čine, i one nisu načinjene kao to pače. Jednog dana majka ih je vodila, jato pilića za sobom i to pače. Pače je bilo uvek pozadi, znate nekako... Ono čak nije govorilo poput njih. Pačiji jezik je bio drugačiji. Nisu se mogli sporazumeti međusobno.

96 To je to i sa hrišćaninom kada je on nanovorođen. Vidite? On dolazi iz drugačijeg jajeta; to je sve. Vidite? Moguće da on ima... Ja verujem da postoje mnogi tamo u tim denominacijskim crkvama, koji su istinski pačići, ali oni imaju kvočku za vođu. To je tačno. Tako da oni ne mogu to shvatiti. To zvuči grubo. Ne želim da bude tako, ali ja pokušavam učiniti poentu.

Jednog dana ona ga je povelala malo dalje iza štale. A tamo je tekla neka voda iza štale, potočić je tekao, jedan potok. A ono je išlo okolo pitajući se šta je sve to, znate već, hodajući za kvočkom. A, ono čak nije ni volelo jesti hranu koju su oni jeli: to mu nije izgledalo dobro. Te stare stvari koje su oni činili, to njemu nije izgledalo ispravno. I tako nakon izvesnog vremena, desilo se da je uhvatilo miris povetarca. “To miriše baš dobro. Odakle to dolazi?” Oh, taj mali dah neba, hummm! Uhvativši taj mali dah nečega što je osvežavalo, jedna služba koja vas zadovoljava, koja pogodi dole unutra, i vi osetite Reč kako se usidri: Hm, nebeski odsjaj. Pomislilo je: “Oh, postoji neki drugačiji miris koji pogoduje mojoj prirodi.” Ponovo je udahnilo. “To je negde. Dakle, ne možete mi reći; to je negde. Znam da postoji nešto negde čemu ja pripadam,” ne ovoj veroispovesti. Vidite? Znate na šta mislim? Ono je pomirisalo vodu, a priroda mu je bila pačija, a patka i voda se baš slažu. Tako se i vernik i Bog slažu. Ponovo on dobija još jedan veliki dašak toga; to postaje mnogo jače. Nakon izvesnog vremena, vetar počinje duvati (Poput moćnog snažnog Vetra, znate već.); to počinje da struji pravo sa vode do njega. Nije moglo više izdržati to. I dole sa brežuljka, ono je krenulo, kva – kva – kva – kva, baš, znate idući.

“Kva – kva, kva – kva, kva – kva, kva–kva,” taj mali kljun uzdignut gore u vazduh, znate već. Ono je namirisalo vodu.

Stara kvočka je rekla: “Ti fanatiče, vrati se ovamo nazad.” Ništa više nije vredelo; ono je namirisalo vodu. I on je bio na putu ka vodi.

99 “Postoji jedna fontana, izvor ispunjen s krvlju, koji je istekao iz Emanuelovih vena, kada se grešnici urone u nju sva krivica im je oproštena.” Pravi hrišćanin ne želi imati ništa sa svetom. Oni ne žele živeti okolo pitajući se i razmišljajući na čemu su; da su danas Metodisti, a sutra Baptisti i Prezbiterijanci, ili Pentakostalci, i tako dalje. Oh, brate, pa to je bedno. Pravi hrišćanin želi da dobije svežinu Duha, svežinu Boga u svom životu, nešto što ga čini novim stvorenjem. I čim on dobije pristup ka tome, on će voziti preko snežnih oblasti ili preko bilo čega samo da dospe do toga. On će ići koliko god, jer je on jedno pače od početka. Da. Ne veroispovest, ne, ne, ne, ne...

100 Pa ako vi još volite stvari sveta, vi ste zavedeni; vaša žrtva još nije bila primljena; vaša priroda nije još bila izmenjena. Dakle, da li shvatate šta znači biti nanovorođen? Vidite, vaša priroda je izmenjena; vi postajete novo stvorenje. Vi prvo morate umreti, a zatim biti nanovorođeni. Znam da je za mene čas da završim, ali dajte mi samo još par minuta. Požuriću preko ovih tekstova. Vidite, vidite?

Ako vi još volite svet, i tvrdite da ste nanovorođeni, bez obzira šta ste učinili...Mogli ste uzvikivati; mogli su da vas prolaze žmarci. To je sve u redu; ja nemam ništa protiv toga. Hrišćani uzvikuju i i žmarci prolaze kroz njih. A vi kažete: “Brate Branham, ja govorim u jezicima samo...” To može biti fino, i to može biti baš sve tako dobro.

101 Upravo sada gledam na jednu mladu ženu, koja je došla k meni nedavno sa vizijom ili sa snom koji je imala, a ja sam dobio tumačenje. Ipak, bilo je nekako teško otići i reći toj mladoj pentakostalnoj propovednikovoj ženi, da nema Svetoga Duha, (uh–huh.), ali ona nije imala. Ali Ga je ona onda primila. Vidite? Jeste, to je drugačije. Vidite?

Da, to nije govorenje u jezicima; to nije plesanje u Duhu. Ne postoji ni jedna od tih stvari na koju to možete staviti. To je smrt i rađanje, jedna promena prirode, jedna promena sklonosti. Stare stvari su mrtve; a nove su nove; svetovne mrtve, a Božje nove. Bog je vaš Život, a svet vam je mrtav. Dakle, da li ste to shvatili? U redu.

103 A sada slušajte. Moraću malo ovde seći stvari, znate već, da sklonim trnje sa puta. Čovek i žena koji ne žele slediti Božiju Reč i Njeno učenje, a tvrde da su nanovorođeni, onda je tu nešto pogrešno.

Govoriću ženama baš za tren. Ako žena koja zna da Božija Reč osuđuje šišanje kose, i nošenje kratke odeće, i oblačenje pantalona, i nemoralno odevanje, a nema dovoljno pristojnosti da dopusti da joj raste kosa i da oblači odeću da bi izgledala kao hrišćanka, onda je zavedena. Bez obzira kroz šta ste prošli. Mogli ste govoriti u jezicima, to je kao sipanje zrna na suhu kravlju kožu. Mogli ste – mogli ste plesati u Duhu sve dok ne bi potresli celu zgradu. To nema nikakve veze sa tim. To samo pokazuje da je ljubav prema svetu još u vama, jer Bog to osuđuje. On je rekao: “To nije...” Žena treba da pusti dugu kosu. A i sama priroda vas uči da čovek treba da ima kratku kosu, jer Bog je nad čovekom, a čovek je nad ženom.” Pa ako žena šiša svoju kosu, ona obeščašćuje svoju glavu, što je njen muž. A ako čovek pušta svoju kosu, onda on obeščašćuje svoju glavu, a to je Hrist. Vidite?

104 “Neka se vaše žene oblače pristojno,” moralno, poput dama. Vidite? A onda, bez opšte pristojnosti da tako postupite, kažete: “Slava Bogu, haleluja! Ja govorim u jezicima. Haleluja! Slava Bogu.” To pokazuje da je taj Duh unutra pogrešan. To će prihvatiti Reč uvek, ako je to priroda Reči. A Reč je telo, i Reč je bila Bog, i Reč je Bog; i Reč je u vama, čini vas sinom ili ćerkom Božijom, jednim Božjim izdankom, verujući Njegovu Reč.

“Ja ne verujem u to staro Ime Gospoda Isusa, da bi bio kršten u Njega. Haleluja! Ne marim koliko ti pokušavaš objasniti to, ja verujem svom pastiru.” Samo napred; to je tvoj otac. Ali ako je Bog tvoj Otac, ti ćeš se uskladiti sa Božjom Rečju.

Propovednici... “Mnogi će doći k Meni toga dana i reći: ‘Gospode, nismo li izgonili đavole u Tvoje Ime?’” (Propovednici.) “Nismo li činili mnoga moćna dela”? (Evangelisti na poljima.) “Odlazite od Mene vi koji činite nepravdu”, nezakonita deca... To je tačno.

107 Ako ste rođeni od Boga, vi ste oprani vodom Reči, odvojeni ste od stvari sveta, i verujete Bogu. Vi ste mrtvi. Vi ste mrtvi svom načinu razmišljanja, mrtvi ste svojim sopstvenim idejama, mrtvi ste svemu ostalom osim Božijoj Reči; Ona živi u vama, deluje povratno kroz vas, dokazujući da je to Božija Reč. Vi kažete: “Ja sam mrtav svetu. Ja sam mrtav svetu brate Branhame.” A poričete Božju Reč?

Isus je rekao: “Ovi znaci će slediti one koji veruju.” A sada, mi ćemo dospeti do toga šta nanovorođenje znači. Vidite?

109 A i dalje sa gnevom, još uvek loši, arogantni, ako neko kaže nešto u vezi vas, vi ste odmah spremni za borbu, pa da ste rođeni od Božjeg Duha? Ne. Božji Duh ne postupa tako. Ne. Božji Duh je ponizan, nežan, ljubazan, dugo podnosi. To je Bog. Ljubi, prijatan, oprašta, to je Božji Duh. Oh, da.

Ali oni će se držati tih denominacija, govoriće u jezicima, prorokovati, čineći razno razna dela. Isus je rekao da će oni činiti: “Imaće obličje pobožnosti.” Držaće se denominacije, jer je to njihov otac; oni su se rodili u tom denominacijskom ocu. Ali ako ste rođeni od Boga, Ovo (Biblija) je vaš Otac; On je Reč, ta Reč. Bez obzira koliko imali senzacija, i dalje ste dete sotonsko dok ne postanete mrtvi svetu i živi Hristu. Slušajte, sada brzo.

111 Duša, bilo da je dobra ili loša, smrt je nemenja. Pribeležio sam mnoge delove Pisma o ovome, do čega sam želeo stići: a to je šta je duša. Šta je duša? To ste vi. Vi ste duša, taj deo unutar vas. I kada umrete, u ma kom stanju ta duša bila, to je pravac u koji ona ide. Ona ide u svoje odredište. Vi ne bi mogli potegnuti na gore, no bez obzira koliko mnogo činite u tom pravcu, ta duša mora biti izmenjena ovde, rođena nanovo.

Reći će te: “A šta sa Svetim Duhom, Brate Branhame?”

Sveti Duh vas krštava u Telo, radi službe, ali vi verujete u Večni Život. “Onaj ko sluša Moje Reči i veruje Onome koji Me je poslao, ima Večni Život.” Vidite? Onda ste vi kršteni od Duha

Svetoga u Telo radi manifestacije darova, i tako dalje, ali vi verujete u Večni Život. Onaj koji veruje ima Večni Život. A vi verujete kada ste vi umrli i rođeni, kada ste obnovljeni – regenerisani, jedno novo stvorenje. U redu.

113 Dakle duša, upamtite, dobra ili loša, smrt ne utiče na nju. Smrt je samo odnosi na njeno odredište. Da li ste čuli? Pa ako vi još uvek imate u njoj svet i ljubav prema ovom svetu, ona će umreti sa vama, jer svet mora umreti. Bog je osudio svet, taj svetski poredak. Bog je to osudio i to mora umreti. Pa ako je svet u vama, vi ćete umreti sa svetom. Moj Bože, pa ne vidim kako bi to uopšte moglo biti jasnije. Vidite? A ako je ona dobra, rođena od Boga, ona mora ići ka Bogu. A ako je od sveta, ostaće za uništenje sa svetom. Ako je od Boga, živeće sa Bogom, obrazovana ili ne obrazovana. Obrazovana ili neuka, ako je svet još uvek tamo, mora umreti. Pa ako je svet u vašoj duši, i želje vezane za stvari sveta, propašćete sa svetom. To je sasvim jasno, zar ne? Razumete? Trebalo bi biti. Vi ste deo mrtvog sveta. I kao što je svet mrtav, vi ste mrtvi sa svetom.

114 Ali ako ste nanovorođeni, vi ste živi sa Hristom, a vaše želje su za stvari odozgo, a ne za stvarima sveta. Pa ako ste nanovorođeni od Božijeg Duha, vi postajete deo Boga, i večni ste sa Njim. Onda vas smrt ne može ni taknuti, kada ste nanovorođeni. Vi ste večni. Vi ste izmenjeni od stvorenja vremena u stvorenje večnosti. Vi ste promenjeni od smrti u život. Ja govorim o večnome. Od večne smrti do večnog života... A ako ste od sveta, onda umrite ovde sa njim. Ako vi volite... Biblija kaže u Jovanu: “Ako vi volite svet ili stvari sveta, to je zato što ljubav Božija nije u vama.” Vi ne možete voleti svet. A Isus je rekao: “Vi ne možete ljubiti Boga i mamona.” “Mamon” je “svet.” Vi ne možete voleti svet i Boga u isto vreme. “Onaj ko kaže da Me voli, a ne drži Moje Reči”, to je Biblija, “on je lažov, i istine nema u njemu.” Tu ste.

115 Ooo Branhamova zajednico, i svi vi dobri ljudi, napravite inventar. Ovo je Nova godina. Neka počne; hajde da učinimo nešto, da izbacimo stvari sveta iz nas. Ako je to još uvek unutra, otarasimo se toga. Da, sigurno. U redu, danas ljudi... Moram požuriti.

116 Ljudi danas prihvataju svakakve duhove. Oni istupe i prime crkveni duh; oni čak primaju duhove koji sebe nazivaju Božjim

duhovima, nanovorođenim, a poriču da je Božija Reč istina. Možete li zamisliti da Duh Božiji poriče Svoju Sopstvenu Reč? Vi katolici, Rimokatolici, htedoh reći, da li bi ste stvarno mogli reći da ste rođeni od Božijeg Duha a prihvatate te dogme koje su suprotne Bibliji, i poričete Božiju Reč, govoreći da ste vi – da je Božiji Duh u vama? Da li bi je Duh koji je napisao ovu Bibliju porekao? Kao kada bih ja nešto rekao, zastupao to, a onda lagao protiv toga: Bog nešto kaže, pa se onda predomisli i laže protiv toga, kada Biblija kaže: “Nemoguće je da Bog laže, jer On je sam izvor sve istine.”

117 Vi Metodisti, Baptisti, koji ste kršteni u titule, “Otac, Sin i Sveti Duh,” a sada znate drugačije? Vi imate vašu Bibliju. Vi koji se samo učlanjujete u svoju crkvu rukovanjem, vi koji samo primete reči jedni od drugih, i tvrdite da ste nanovorođeni od Duha Božijega? Kako možete to činiti, a zatim pogledate u lice Božije Reči i nazivate sebe nanovorođenim hrišćanima, kada ste u tom slučaju mrtvi crkvi, mrtvi veroispovestima, mrtvi ste svetlu, vi ste mrtvi za sve sem Boga, a Bog je Reč? Tu ste.

Pogledajmo. Oni prihvataju svakakve duhove. Ooo, oni imaju crkvene duhove; oni imaju razno razne duhove. A sada pažljivo slušajte.

118 Proroci... Božija Reč dolazi proroku. Biblija tako kaže. A sada, dok završavamo, imam ovde još nekoliko komentara ili tako nešto kroz koje želim proći, i tada ću ja prestati.

Reč Gospodnja dolazi prorocima. Šta dolazi prorocima? Da li reč crkve dolazi prorocima? [Zajednica odgovara: “Ne.” – Urednik.] Da li reč veroispovesti dolazi proroku? [“Ne.” – Urednik.] Reč Gospodnja. Šta je to bilo? Prorok otkriva Božiju Reč. Vidite? To su proroci, pravi proroci. Dakle, mi imamo i lažne proroke; dospećemo do njih samo za tren. Ali istinski prorok, prava Reč dolazi ka istinskom proroku. On ne može biti ništa drugo. Dakle, veroispovest ne dolazi proroku; denominacija ne dolazi proroku. Ne. Ali Reč Gospodnja dolazi proroku i on je otkriva ljudima. Istinski prorok ima istinsku Reč.

119 Kako vi testirate istinskog proroka? Kada on ima istinsku Reč. A ako to nije istinska Reč, on mora biti lažan. Ako kaže nešto drugačije od ove Reči, a ova Reč je Božija Reč, neka reč svakog

proroka bude laž, a Božija Reč istina. I ako ta Reč dolazi od proroka, i to je Reč Božija, ako je to Reč Božija, tada je on istiniti prorok, jer Reč dolazi prorocima, istinitim prorocima. Uvek smo imali i lažne. Istiniti proroci, istinita Reč. Lažni, lažna reč, “naša veroispovest, naša denominacija, poseti ovo, reci ovo, veruj ovo, čini ovo”...

120 A istinita Reč dolazi ka istinitom proroku, i on vam govori istinitu Reč. Vi sledite tu istinitu Reč, i dobijate pravo iskustvo sa Rečju, jer Reč postaje u vama telo i vi postajete Božiji sin, i Reč Božija se premešta iz Boga u vas, zato što ste vi Njegova priroda, Njegov Duh je u vama i vi ćete činiti dela Božja. Haleluja. Biblija tako kaže. Ooo, Bože!

121 Lažni proroci donose lažne reči. Šta oni čine? Imaju lažne senzacije. Lažni proroci zadrže dovoljno od istinite Reči, a ipak su lažni. Oni nisu to trebali činiti, ali Biblija kaže...Ako želite napraviti belešku iz Pisma za to? II. Timotejeva 3. Vidite? Lažni proroci imaju dovoljno istinske Reči da bi je načinili lažnom, jer Biblija kaže da oni imaju “obličje pobožnosti.” A da bi imali obličje pobožnosti, oni moraju imati nešto od toga što je Istina. “Forma pobožnosti, ali odbacivanje sile Božije,” zbog čega je sila? Da vas ispravi, da budete drugačiji, da služite Bogu, a ne da bi išli na plesove i ostale stvari sveta, to što Biblija osuđuje, i da ne šišate svoju kosu. Kao što lažni proroci kažu to: “To nema nikakve veze.”

122 Neko je rekao nedavno, (Mislim da sam to već citirao ovde ranije, ne znam.), rekao je: “Pobogu, pa zašto ne pustiš te žene i muškarce na miru.” Rekao je: “Pa, ljudi veruju da si prorok.”

Rekao sam: “Nisam.”

“Ali ljudi veruju da jesi. Zašto ih ne učiš kako da prime vizije i kako da čine Božija dela slična tome?”

Rekao sam: “Kako ih mogu učiti algebri kada oni ne znaju njihovu abecedu?” Vidite, vidite? Kako bi mogli uzeti dete iz obdaništa i dati mu fakultetsko obrazovanje, učeći ga kvadratne jednačine? Kako bi mogli to učiniti kada on čak i ne zna šta je abeceda? Da li znate šta ABC znači? *Uvek Veruj Hristu*. Tako je. Nemoj verovati crkvi; nemoj verovati njihovim veroispovestima; nemoj verovati njihovim doktrinama; veruj Hristu. Zašto? “Znati

Njega, znati Njega je život.” Da li je to tačno? Ne, znati Njegove veroispovesti, niti... On nema nikakve veroispovesti. Ne čak znati Njegovu Reč; ne znati samo Njegovu Reč; vi morate znati Njega, znati Ga kao svoga Spasitelja u novom rođenju. Kao što je Isus rekao Nikodemu: “Ako ti ne možeš verovati zemaljske stvari koje ti govorim, kako možeš verovati nebeske?” Kako ćeš ti verovati duhovne stvari koje pripadaju Duhu, i znati i gledati vizije i slične stvari, pa ih dovesti u red putem škole i na taj način, kada oni čak ne veruju ni zemaljske stvari? Ne mogu čak verovati u ispravno oblačenje, ne mogu čak verovati da prestanu pušiti, i da prestanu sa laganjem, da odstrane svoju tešku narav, i sve te stvari, da čine takve stvari, ili da prestanu sa požudom? Kako možete učiti ljude da uđu u Duh, kada su na njima sve te stvari? Da. Ooo, Bože.

125 Lažni proroci imaju lažne reči: veroispovesti, denominacije, senzacije. “Oh, blagoslovljen Bog, jedino što trebaš da učiniš je... Želiš li da odeneš Ilijin ogrtač? Slava Bogu. Jedino što moraš učiniti je da samo isprazniš svoj um, nemoj o ničemu razmišljati, samo govori: ‘Oh, ispuni me, ispuni me, ispuni me.’” Đavo će sigurno to učiniti. A onda se oslanjate na to? “Oooh, to me je sve preplavilo, Brate Branhame, ja sam to osetio. Ooo, slava Bogu, haleluja. Skačući gore dole ovako, oh, ja to imam to.” I živite životom kojim živite? “Ali, po njihovim rodovima prepoznacete ih.” (Vidite, vidite, vidite?), ne senzacijama.

“Ooo, brate, želiš primiti Svetog Duha, samo klekni kraj oltara i govori: ‘Slava, slava, slava, slava, slava sve dok ne progovoriš u jezicima.’” Uh-huh, i onda se vratite životu i živite svakako, lažete, kradete? Kada vam oni kažu o krštenju u Ime Isusa Hrista: “A pa to je fanatizam, moja crkva drugačije uči,” i kažete da ste nanovorodeni, oprani vodom Reči? Nešto je negde pogrešno? Vidite?

128 Vi ćete verovati svaku Reč baš onako kako je zapisana *Ovde*. Mi ne trebamo... I mi ne treba... A Biblija kaže: “To nije od samovoljnog tumačenja.” Bog tumači To, i To je tako. On... Reč, Njegova Reč ovde... Zar ne kaže Biblija u 2.-oj, mislim u 2.-oj Petrovoj: “Biblija nije od samovoljnog tumačenja.” Sigurno. Ne, nije od samovoljnog tumačenja, Ona je napisana baš onako kako se

i mislilo, baš tako. Samo je ostavite onakvom kako je to ovde napisano; i To će doneti iste rezultate.

129 Dakle, lažni učitelji će proizvesti lažno rođenje. Istiniti proroci će doneti Reč, rođenje kroz Reč, Hrista. Lažni proroci će proizvesti lažno rođenje, crkveno rođenje, rođenje kroz veroispovesti, denominacijsko rođenje. Eto, tu si, Pentakostalni brate, lažno poslan – odnosno lažne senzacije, i govorite ljudima da su primili Svetog Duha jer govore u jezicima. Video sam đavole kako govore u jezicima; sa spremnim olovkama i pišu u nepoznatim jezicima. To ništa ne znači. Vidite, to mora biti život: po njihovim rodovima prepoznacete ih. “Brate Branhame, da li ti veruješ u govorenje jezicima?” Da, sigurno. “Da li ti veruješ u radosno klicanje?” Da, sigurno. Da bih bio hrišćanin, moram to verovati. Verujem u Božiju Reč. Ali ako život nije tamo da to podrži...

130 Izlaze napolje sa tesnom raskopčanom košuljom: “Slava Bogu, haleluja,” a onda mi kažu da je to od Hrista? Hrist je bio ponizan, krotak, i blag. Kada idete u grad, moj Bože, vi morate biti baš očetkanih rukava, znate već, i sve mora lepo pristajati na vama, bez ijedne bore na svom odelu, i vi morate imati sve najbolje inače ne želite čak uopšte doći ako nemate garanciju da ćete dobiti određenu svotu novca, bez toga ne možete održati službu. Ooo Bože. Sve denominacije vas moraju tapšati po leđima. Ali Njega nije niko tapšao po leđima, jer On je bio Reč. Tako je.

131 Lažni zadrže dovoljno istine da bi imali obličje pobožnosti. I sada slušajte, nešto vam želim reći što želim da čujete. Sva ta lažna začeca (Vi znate šta je lažno začecé?) dovode milione ljudi do lažnog rođenja. Lažni učitelji tako vode ljude da veruju u senzacije: “Pošto si se tresao, onda To imaš. Ooo, pošto si imao neko čudno osećanje koje je prošlo kroz tebe, video si svetlo naspram sebe, i postao si zaslepljen i zateturao se, to je Ilijin ogrtač na tebi. Tako je, ti si To primio. Oh, da li znaš ko si? Ti si jedan objavljeni sin Božiji.” Na čemu ste onda? Poraženi ste. To je tačno. “Slava Bogu, imao sam jedne noći san.” Oh, da, uh-huh. Vidite? “Ooo, video samo *ovo* i *ono*.” Da, uh-huh. “Ti ne veruješ u snove?” Da, sigurno da verujem. Ali ako taj san nije podržan Božijom Rečju, onda je to

pogrešno. Ovo je ovde Istina; ostanite sa Ovm. Da, sigurno. Vode milione u lažno rođenje, samo razmislite...

132 Imam jedan komad papira koji sam želeo poneti sa sobom, gde je taj ekumenski otac, otac cele Grčke Ortodoksne i Ortodoksnih (Pravoslavnih) crkava razgovarao sa Papom Jovanom 22.-im i on kaže: “Možda mi to nećemo videti u našoj generaciji, ali veliko bratstvo će se uspostaviti, i oboje, i Protestanti i Katolici biće zajedno.”

Pomislio sam: “Slava Bogu!”

Neko je to iscepio iz novina i poslao mi tako pismo. Verujem da je to bio brat Norman ili neko koji je rekao: “Brate Branham, kasnije je nego što mislimo.” Pogledajte danas, ministar odbrane i, oh, i mnogi drugi službenici i predsednik, i ova nacija je pod kontrolom katolicizma.

134 Kažete: “Pa dobro, oni su hrišćani.” Da bi bili hrišćanin trebate biti kao Hrist i imati Njegov duh. Da li je to tačno? Evo sada nešto grubo, nešto što je tvrdo, ali želim to reći. Ako vi nazivate svinju ovcom, da li će to promeniti svinju u ovcu? Pa, ako bi ste rekli: “Gico, već si mi dosadila što si gica. Ja želim jagnje, tako ja ću te izvesti ovamo napolje, svu ću te očetkati, i opraću ti zube, i očešljaću te, i napraviću od tebe jedno malo jagnje. I vezaću ti jednu ružičastu mašnicu oko vrata i bićeš jedno malo jagnje umesto gice.” Ako bi došli i rekli: “Jagnje, jagnje, jagnje,” ona će i dalje nastaviti sa: “Grok, grok.” Ako bi je pustili u svinjsko dvorište, ona bi jela sav napoj do kojeg bi mogla stići. Da li je to tačno? To nije poškopiti ga vodom; to nije zagnjuriti ga u vodu; to je smrt i rađanje. Da, sigurno. Reći ćete: “Od sada ću te hraniti samo sa detelinom; hraniću te hranom za ovce.” Bez obzira što je hranite detelinom, ona je i dalje gica. To je sve. Da li je to tačno? Naravno da je tačno. Pa, naravno, ona je gica jer je njena priroda svinjska.

135 Pa ako vi volite svet i stvari ovog sveta, vi ste još uvek svinja. To je tačno. Potrebna je Božija sila da transformiše – promeni tu dušu. Umri svinjo; položi svoje svinjske običaje na oltar; položi samog sebe tamo, i neka Božja žrtva bude – odnosno neka se vatra osude spusti dole i neka vas spali kao svinju, i prepородi vas u jagnje. Tada nećete hteti više napoj; nećete ni moći,

vaš stomak neće moći to provariti. Niste u pravu. Neće...To zasigurno neće učiniti nju jednom – jednom svinjom, ako kaže – ili učiniti svinju jagnjetom ako kaže da je jagnje.

136 Tako je i sa osobom koja se naziva hrišćaninom, po nekoj veroispovesti, ili nekoj senzaciji. Reći ćete: “Slava Bogu, Brate Branhame, plesao sam u Duhu celu noć. Govorio sam u jezicima, ooo, moj, Brate Branhame!” Sada govorim Pentakostalcima.” Ja – ja sam plesao u duhu. Ooo, imao sam senzacije, i sve tome slično. Ali da ti sada samo kažem, nemojte mi govoriti o toj stvari krštenja u Ime Isusa.” Hajde, gico. Ti si još uvek svinja, i to je sve.

“Moje ovce slušaju Moju Reč.” Ja kažem: “Ali, brate, pogledaj, pronadi mi samo jedno mesto gde su oni ikada krstili u ime Oca, Sina i Duha Svetoga u Bibliji.”

“Ne marim u vezi toga. Haleluja. Ja ne želim ništa od tog Samo Isus materijala.” Ko uopšte govori bilo šta o Samo Isus materijalu? Ja govorim o Bibliji. Samo Isus postoji kao grupa veroispovesti i kao grupa denominacija. Jedan ne može nazvati drugoga nekako drugačije, jer su oni oboje u tome.

Ali ja govorim o istinskom, 100% hrišćanstvu, rođenom nanovo od Duha Božijega, i o nebeskoj rosi u njihovom životu. To je ono o čemu ja govorim. Ako ste Metodista i to imate, amen. Jedina stvar koju morate činiti je usmeriti se na Reč, i vi ćete je slediti kao što pače ide ka vodi. Vidite? Upravo tako. Vidite? Tako je.

140 Ljudi žele danas prečice. Oni ne žele... Oni – oni misle da vi to dobijate za minut: “Slava Bogu!” Šta je to? Šta oni to rade? Večeras su oni u jednom...Oni su napolju preko u tome...Poput nekih momaka koji imaju, poput određenih ljudi čija imena bih mogao prozvati, ali ne želim to učiniti jer se ovo snima na kasetu, ali oni su noćas u nekom noćnom klubu sa gitarom, udarajući po žicama, a sutra u jutro oni će stajati negde u crkvi, svirajući tu istu gitaru. Prljavština...Biblija kaže u proroku Isaiji 20–ta glava: “Svi stolovi su puni bljuvotine. Kao što se svinja vraća nazad u svoje blato, a pas svojoj bljuvotini, tako i oni čine.” Zašto? Oni su i dalje psi i svinje. To je ono šta ih navodi da se vraćaju blatu i bljuvotini.

Vi ste i dalje... Oni nisu nanovorodeni. Ako bi oni bili nanovorodeni, oni bi bili nova stvorenja.

141 Da li znate, ako imate jednu staru vranu, ona – ona...Bez obzira koliko pokušavate da...Mogli biste je obojiti baš kao – baš takvom uljanom bojom kao što je golub, uprvo sivo kakav je golub, belo, prefarbati je sasvim, ona je iznutra još uvek vrana. Vidite? Ona još uvek smrdi, i dalje jedna stara pohlepnicica, lešinar, koja jede mrtve zemaljske stvari. To je tačno. Ali znate šta, golub čak ne mora da se kupa. Oh, haleluja. Golublje telo, zato što je on golub, on ima ulje koje dolazi kroz njegovo perje, i to ga održava neprestano čistim, jer to dolazi iznutra napolje. Oh! Zašto? Gavran kaže: “Moje takođe. Ja polijem malo svete vode na njih, brate, i to sve bude u redu.” Ne, to nije. Jer to dolazi iznutra napolje, a ne spolja unutra. To je rođenje. “Blagoslovljen Bog, ja idem u crkvu isto kao što ti. Haleluja, moja crkva je isto tako dobra kao i tvoja. Haleluja, mi smo isto kao...” U redu, gavrane. Vidite, to je tačno. Vidite? Ali golub prima ulje iznutra. Postoji jedna – jedna određena žlezda u golubu koja ne postoji ni u jednoj drugoj ptici, u golubu ili golubici. I on ulji sebe od te...Spolja, on se održava čistim bez prestanka. On ne mora raditi na svojoj čistoći; postoji nešto unutar njega što ga održava čistim. Oh, sestro Way, haleluja! Nešto izunutra ga održava čistim.

142 Reći ćete: “Ja znam, pristupila sam crkvi prošle nedelje. Ja – ja bih stvarno želela popiti piće s tobom, ali, huh... Umm, ta cigareta tako dobro miriše! Oh, sestro, znam da sam staromodna, moram sad čak pustiti kosu. Nije li to strašno? Znaš te kratke lepe haljine koje sam oblačila, i svako je zamnom: ‘Fiju-fiju’” (Razumete?) “A sada ih moram odbaciti. Znaš, učlanila sam se u crkvu prošle nedelje.” Ti bedna jadnice, sva sveta voda na svetu te ne bi mogla očisti. Ali brate, kada dobiješ nešto unutar sebe, to jednostavno neprestano čisti to napolje. Ti samo mirno posmatraš, i To pere.

144 Vi ne morate reći ovci: “Ti moraš proizvoditi.” To je danas problem sa Pentakostalcima. To je danas problem u celom hrišćanstvu. Oni pokušavaju da proizvedu nešto. Od jedne ovce se ne traži da proizvodi vunu; ona rađa vunu. Vi radate rodove Duha.

Vi ne kažete: “Slava Bogu, ja moram potamneti u licu; moram učiniti ovo; i moram imati neku senzaciju; moram plesati u Duhu, i ja sam To primio.” Ne, ne, uh-huh. Samo postanite nanovorodeni i to će se pobrinuti samo po sebi. Vi ne morate reći: “Da li da proučavam celu noć, da li da činim ovo, da li da činim to, da li da se priključim ovome, i da li da izgovorim ovu veroispovest, da li da činim ove pokore?” Ne, ne. Samo umrite, to je sve (Vidite?), budite nanovorodeni, i to će doći iznutra, to se brine za spoljašnje. Vidite? Škropljenje vodicom i pranje, to je kao menjanje svinje u jagnje, vi to ne možete učiniti. Ali ako je iznutra ono jagnje, onda ono neće više nikad biti svinja. Vidite? To je gruba primedba; ali ja nisam obrazovan, ja baš moram činiti ovako.

145 Vi znate, to je... Jednog dana sam razmišljao čitajući o životu Jovana Krstitelja, kako se on izražavao, kako je on njih nazivao, “Vi porode zmijski.” Zašto? On je odrastao u pustinji. Vidite, on je znao šta su one bile. Lupi nogom, i one će se umotati i sakriti. “Vi porode zmijski.” Takođe, “Sekira je položena na koren drvetu.” Drveće, zmije, sekire, on je govorio o onome što je njemu bilo poznato. Tako vi učite o Bogu, po onome što je vama poznato. Vidite svinju i jagnje, i ne postoji ništa više uopšte. Vi ne možete učiniti...Mogli biste oprati tu malu svinju i učiniti šta god želite, ona je dalje svinja. Ona se mora preporoditi pre nego što bi postala jagnje.

146 Prečice...Oni su večeras negde napolju, i oni nastavljaju sa tim stvarima (Ooo, Bože.), a već sutra žele propovedati. Pentekostalci im takođe dozvoljavaju da postupaju tako. Jeste. Oni žele prečicom u Nebo: “Haleluja, sve što treba da uradim je da ovde kleknem i jednostavno ništa da ne razmišljam, i da samo govorim: ‘Haleluja, haleluja, ja primam Ilijin ogrtač. Idem sutra da izbacujem đavole. Haleluja, haleluja, ja To imam.’ Slava Bogu, evo me, idem!” Oni žele prečicom u Nebo, zadržavajući tako puno svetovnog života koliko god mogu. Vi ne možete poneti ništa od toga. Ne postoje prečice. Vi dolazite putem Golgote. Vi dolazite putem bronzanog oltara. Vi dolazite putem bronzane zmije. Vi umirete. Vi ustvari umirete, O Bože, zašto ne mogu to reći na pravi način? Vi umirete, vi bukvalno umirete sebi, umirete stvarima ovog

sveta, i rođeni ste nanovo. Amen. Bez sveta, stvari ovog sveta su mrtve. Nema prečica. Vidite? Oni žele doći na brzinu, oni ne žele da rastu. Mi rastemo u Gospodu. To zahteva rast i iskustvo.

147 Sada ljudima govore tamo na zapadnoj obali: “Oh, mi imamo besmrtno krštenje. Mi vas krštavamo u vodi; vi se ponovo vraćate nazad u mladog čoveka upravo tamo, ili mladu ženu. Da, zaista. Vi nastavite...” Oni imaju Ilijin ogrtač; oni su objavljeni Božiji sinovi. “Da, zaista, moj brate, Bog upravo sada dobija objavljene sinove, objavljuju se, govore svima o ovome. Danas si grešnik; a sutra si objavljeni Božiji sin.” Gluposti. Gde vi to imate u Reči? Bebe se ne rađju kao odrasli ljudi; one su rođene bebe i rastu da bi postali ljudi.

148 Slušajte ovo; dopustite mi samo da ponovo citiram na tren, i da pričtam nešto iz Efežana 4., stih 12. do 15. mislim da je to tu negde. Počnimo sa 12.-im stihom.

Za usavršavanje svetih u delu služenja, za sazidanje Tela Hristovog;

Dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Božijeg, u čoveka savršena, u meru rasta punoće Hristove.

Da ne budemo više kao mala deca, koju ljulja i zanosi svaki vetar učenja, (Slušajte, čijim učenjem?) obmanom ljudskom, i lukavstvom radi dovođenja u zabludu;

Nego da budemo istinski u ljubavi, ... (Šta kaže?) u ljubavi, ... (Slušajte. Da li slušate? Recite: “Amen.”) [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] (U šta?) da u svemu uzrastemo u Onoga... (Ah, a šta sutra? Ne da uzrastemo do Onoga.)...uzrastemo u Onoga koji je glava – Hrista. (Uzrastemo u Onoga, oh, ovde je to.)

149 Sećam se svoje prve propovedi. Popeo sam se gore i ja – ja sam mislio da sam to učinio baš dobro, a sve tamošnje stare dame su sedele okolo i pomalo plakale, znate već, i govorele: “Oh, kako divan mladić.”

A stari pastir, doktor Dejvis, bio je jedan stari advokat. Ja sam sišao dole, a on je rekao: “Želim te videti tamo kod kuće.”

Rekao sam: “U redu.” Došao sam sledećeg dana, znate već, sav zanesen. Rekao sam: “Kako sam propovedao, doktore Devis?”

Rekao je: “Najgore što sam ikada čuo.”

Rekao sam: “Molim?”

On je rekao: “Najgore što sam ikada čuo.”

“Oh”, rekao sam: “Brate Dejvis svako je plakao.”

On je rekao: “Da, oni plaču na pogrebima, plaču prilikom rođenja i sve tome slično.” Rekao je. “Ali Bili, ti ni jednom nisi citirao ni jedan deo Božje Reči. Ti si govorio o nekoj majci koja je umrla, ili nešto slično, i naveo si svakog na plač.” Rekao je: “Ti se ne rađaš nanovo takvim stvarima i ovozemaljskim osećanjima; ti se rađaš Rečju!” Rekao je: “Bili, ja...”

Oh, on je izduvao vetar iz mene. Drago mi je da je to učinio. Vidite, vidite? Ne skaćući gore dole, vičući, to nije to. Reč je Ta koja oživljava. Reč oživljuje, ne iskustva; ta Reč.

154 On je rekao: “Sećam se prvog slučaja kad sam ja pokušao, Bili.” Rekao je. “Udarao sam u ogovaranje” i rekao je: “Rekao sam: ‘Pogledajte na ovu jadnu ženu.’” Oh, rekao je: “Pogledajte kako ona izgleda, a muž je maltretira.” I rekao je: “Malo sam plakao i uzeo moju maramicu, i ponašao sam se isto kao ostali advokati.” Rekao je: “Mislio sam da i ja trebam proći kroz te iste emocije.” Rekao je: “Sudijo, vaša Visosti, zašto joj ne daš razvod. Pogledaj ih samo. Rekla je da je muž tuče po leđima.” On to ne bi mogao čak ni videti ispod njenog donjeg rublja. “Tuče je po leđima.” I rekao je: “Zašto joj ne daš...” A stari sudija je samo sedeo tamo, i posmatrao.

A naspram preko puta, na drugoj strani, sedeo je stari advokat, ustao je i rekao je: “Sudijo, vaša Visosti, dokle će još ovaj sud podnositi ove gluposti?”

Upravo previše izmotavanja, tako mnogi ljudi postupaju: Previše izmotavanja bez dovoljno Reči da to podrži. Rastete. “Oh, on je plesao u Duhu sinoć, Brate Branhame; on je ispravan.” Ne, to za mene ne znači da je on ispravan. Zaista ne. Mora rasti, mora biti dokazan, iskušan, rasti u Njemu, sazreti.

157 Čitao sam nedavno iz istorije. Da li sam odužio? Čitao sam u istoriji crkve. Mislim da je to sestra Arnold tamo pozadi, koja je “amenovala” nedavno na nešto iz istorije crkve, što je i ona čitala.

Čitao sam o tome da je jedne noći jedan mladić iz samostana, u danima svetog Martina, da je rekao: “Gospod me je učinio jednim starim prorokom iz Starog Zaveta. Vidite? Ja sam jedan od starih proroka.” Pa, ne mogu se setiti imena tog biskupa iz te male škole, upravo jedne male grupe kao što je ova ovde. Ne mogu se sada setiti njegovog imena, ali Martin je bio njegov učitelj. To nekako nije zvučalo ispravno tako da su ga ostala braća ostavila u tome. On je upravo prorokovao i rekao: “Večeras dolazi Bog i daće mi bele haljine, da sednem među vas, i znaćete da sam ja jedan od proroka iz Starog Zaveta.” Tako te noći, oko ponoći, to se baš i dogodilo. Čuli su se glasovi, ljudi su se muvali okolo i mladić je dobio haljine, rekli su da je bila bela kao samo može biti. On je izašao napolje i rekao: “Nisam li vam ja rekao?” Rekao je: “A sada svi vi trebate od mene primati upute. Ja sam Starozavetni prorok.”

158 Ali stari biskup se nije poneo za time. To nije bila Reč. Proroci se ne prave; oni su predodređeni. I kao prvo, jedan prorok se nebi tako ponašao. Rodovi su pokazivali da to nije bilo to. Vidite? Rodovi su pokazivali da to nije bio prorok. Vidite? Tako on je rekao: “Mi ćemo provesti ostatak noći u postu i molitvi i pevaćemo duhovne pesme.” Jedan dan je prošao u tome. Uskoro je taj stari biskup rekao u molitvi: “Gospode, taj mladić...” Što se odeće tiče, oni nikada nisu znali za tako nešto, niti su videli nešto tako. Zapisničari su došli i gledali, i oni nikada nisu videli nešto tako. Tamo je to bilo. Konačno, oni su znali jednog čoveka koji je bio prorok, a to je bio Martin. Oni su rekli: “U redu, učini onda jednu stvar da nam to dokažeš. Po Pismu ti grešiš. Kako bi bilo da odemo do Martina, da staneš pred njega i da to kažeš njemu?” Vidite?

On je rekao: “Oh, meni je zabranjeno da stanem pred Martina.”

159 Onaj koji ima dobro zlato ne strahuje da dođe na test–mašinu (Uh–huh, to je tačno.), onaj ko ima Istinu. Radi toga, ja upućujem jedan izazov. Neka dođe bilo koji čovek i neka mi pokaže neispravnost krštenja u Ime Isusa. Pokažite mi ovo rođenje koje ste dobili kroz smrt, pa ako još imate svet u sebi, vi ste i dalje od sveta.

Pokažite mi te stvari. Ne morate se brinuti zbog toga, donesite to na test mašinu. Ovo je Test Mašina. Vidite, vidite? To je tačno.

I tako oni su rekli: “Ti ćeš svakako ići.” I jedna grupa braće ga je uhvatila, a ta haljina je nestala. Vidite? Da li bi braća pentekostalci to danas progutali? Ooo, Bože. To izgleda kao prava stvar, ali to nije u skladu sa Reči.

161 Martin kaže da mu se Sotona jednom pojavio, sa velikom zlatnom krunom na sebi, sa tri ili četiri ukrasne zvezde u njoj, svetlucajući lepotom, i veliki krupan momak, lep, zgodan, ispravno očešljan i uhranjen sa velikom lepom odećom na sebi, a cipele su mu bile od zlata, hodao je okolo govoreći: “Martine, zar me ne poznaš?”

Dakle, za ljude koji ne vide vizije, ovo bi možda – možda ovo ne bi – možda ne bi to razumeli (Vidite?), ali kako stvari dolaze vama u različitim duhovima, i kako su samo zavodljivi. Biblija kaže da bi oni zaveli same izabrane ako bi to bilo moguće. Vidite? Izabrane, a to su oni koji su predodređeni i rođeni za tu svrhu. Vidite, vidite?

163 I tako, on je došao ka ovom izabranom, i rekao je: “Martine, zar me ne poznaš? Ja sam Hrist.” Rekao je: “Hoćeš li me priznati?” A Martin se ustezao: izgledalo mu je čudno, sačekao je jednu tren. A on je ponovo rekao, govoreći: “Ne vidiš li me? Ja sam Hrist. Da li me priznaješ?” On mu je to rekao tri do četiri puta.

Hrist je rekao, odnosno Martin je rekao: “Sotono, ja te znam. Moj Gospod još nije krunisan, nego će Ga njegovi sveti krunisati.” Iza toga je stajala Reč.

To je mesto gde je rimska crkva dobila toliko mnogo dogmi, zli duhovi su ušli unutra, suprotni Reči, i oni moraju poreći Reč da bi prihvatili svoje dogme i udaljili se od Biblije. Ostanite s Rečju. To je danas nit Života. Uskoro će se pojaviti duhovi koji će zvesti skoro sve. Biblija tako kaže: “Kao što su se Janije i Jamvrije suprostavili Mojsiju, tako će i ovi ljudi iskvarenog uma što se Istine tiče,” pokazivaće čudesa i svakakve znake. Ali ostanite sa Reči. Reč Božija dolazi ka proroku, i oni je iznose, i mi verujemo tim prorocima.

Uočite, da, on je rekao: “Znam te Sotono.” Rekao je: “Moj Gospod nije velik čovek na taj način. Moj Gospod je išao okolo sa grubom starom odećom na sebi, sa zakucanim ekserima u Svojoj ruci, nekrunisan, sa krvavim uvojcima kose. A kada se On vrati, On će tako doći, jer Biblija kaže da će se vratiti onako kako je otišao.” I to je nestalo pred njim. Oh, Bože.

167 Kako on ulazi unutra i čini da to bude toliko lepo. “Oh, oni govore u jezicima. Oni – oni su najbolji ljudi koje si ikad video.” Nemojte verovati na taj način? Budite mudri.

Nadam se da vas Reč ne probada. Rođeni hrišćani rastu u Hristov lik dok su živi. Oni su nanovorodeni i njihov život počinje da se oblikuje poput bebe. To počinje i kreće u rast. I znate, kao sledeće, oni su u punom stasu. Amen. Tu ste. Dan za danom, godina za godinom, oni stoje jednako. Dakle, vratimo se ka Reči: “Ako vi prebivate u meni...”

169 Oni kažu: “Postao sam nanovorodjen, haleluja, ja sam se učlanio...Priključio sam se tome. Učlanjen sam. Ne znam, prošle godine sam verovao u ime Isus, a sada, ja – ja napuštam to sada; ja – ja verujem ovo. Verovao sam da morate biti sveti, ali ja – ja...tako-i-tako sam rekao...” Lutalice, gonjeni okolo sa svakim vetrom doktrine... Vidite? Tu ste.

Ali budite rođeni od Duha i rastite u obličje Hristovo! Vidiš li to, Brate Dauch? Rasti u obličje Hristovo. Kroz vaš život, potvrđujući...Kao, naprimer da ste rođeni kao prorok, vi ćete to i ostati. Ako ste bili rođeni kao hrišćanin, vi ćete to ostati. “Ako vi prebivate u Meni i Moje Reči prebivaju u vama...” Ovo vas podiže gore u obličje Hristovo. Ne tapšanje po leđima nekog mladog advokata, vikanje, plakanje, reci ovo, tako, i ono, nešto što proizvodi mnogo emocija; već neko ko raste u obličje Hristovo, godinama sazrevajući i dokazani, stojeći za kormilom. Nikako drugačije... “Na Hristu čvrstoj steni mi stojimo, sve ostalo je živi pesak.” Neka denominacije i veroispovesti dolaze i odlaze, neka izmi; drži me ponizno Gospode, stanite pravo sa Reči i nastavite dalje tim tokom. Taj tok će nas dovesti do obale. Do punog stasa...

171 Dakle pogledajte, ako vidimo na šta to ovde izlazi, a ne možete biti promenjeni nakon smrti...A sada obratite pažnju na te

ljude koji dolaze unutra sa razno raznim uzbuđenjima i ostalim stvarima, jure napolje, a sutra su oni ovakvi. Da li ste to videli? Stotine njih. Vidite? I vi vidite, vidite – šta se događa. A šta ako oni umru u tom stanju? Smrt ih ne menja.

Dakle, Ooo hrišćani, završavam ovim rečima, dozvolite da ovo kažem. Okrenimo se k Njemu i Njegovoj Reči sa svom ozbiljnošću. Dođimo ponizno, kao hrišćani, i budimo nanovorodeni od Njegovog Duha. I kada ste nanovorodeni, vi ste potvrđeni hrišćanin po rodovima koje rađate. Da li si shvatila to, Sestro Pekinpo? Vi ste hrišćani po rodovima koje rađate. “Po njihovim rodovima ćete ih prepoznati.” To je potvrda. Vi možda ne znate abecedu, ali ipak vi možete biti dama, jedna hrišćanka. Možete biti omrznuti od sveta, (ako ste omrznuti zbog toga što ste nešto učinili, trebate biti), ali ako ste omrznuti radi Njega, to je razlika.

173 Možda niste – možda niste teolog. Pogledajte na slepog čoveka koji je bio rođen slep. Isus ga je izlečio. On je bio slep od rođenja; on čak nije imao očne jabučice. A Isus ga je ozdravio, iscelio ga. I kada je taj čovek progledao, a fariseji su ga pitali: “Ko je to bio?” Oni nisu mogli poreći da je nešto bilo učinjeno. Dakle, čovek nije bio teolog. On se nije mogao prepirati kao neki propovednici, o malim tehničkim stvarima; on to nije mogao njima objasniti. On nije znao Zavet. On nije znao kako se trebao roditi Mesija i nije znao za dela koja On treba da čini. Čovek to nije znao. On nije bio teolog. Ali šta je on učinio? Oni su rekli: “Daj Bogu slavu. Mi smo teolozi, i mi znamo da je On grešnik.”

174 Dakle, taj čovek nije mogao poreći njihovu reč, ali evo šta je on rekao, drugim rečima: “Ako – ako je On grešnik i čini ovo, pa šta je onda sa vama, prijatelji?” Vidite? “Šta je sa svima vama?” On je rekao: “Da li je On grešnik ili nije, ja ne znam; ja to ne mogu reći. Ali jedno znam; nekad sam bio slep, a sada vidim.” Šta je on činio? On je bio potvrđen. To je tačno. On je bio potvrđen. Nešto mu se dogodilo. Njegovo biće je bilo promenjeno iz tame u svetlo, iz slepoće u vid.

A čovek koji je rođen od Duha Božijeg, koji je nekada imao formu pobožnosti, odbacujući Reč, i silu od sebe, i govori: “Dani čudesa su prošli...” Kada je on nanovoroden, on možda nije

obrazovan, on možda ne bi bio u stanju da To objasni, ali on veruje To. Poput...

176 Ako su moja braća i sestre crnci ovde oprostite mi što ovo govorim...Jedan dobar stari brat crnac, dole na jugu, ispričali su jednu malu pričicu o njemu, kažu da je on nosio Bibliju a da nije čak znao ni da pročita svoje ime. A ovaj mu je rekao: "Mose, zašto nosiš Bibliju?"

Rekao je: "To je Božija Reč."

A oni su rekli, pa, rekli su: "Da li ti to veruješ?"

On je rekao: "Da, gospodine, sigurno da verujem." Rekao je: "Ja verujem to od korice do korice, i verujem u korice takođe, jer na njima piše Sveto Pismo."

Rekli su: "Kako znaš da je to Sveto Pismo?" Rekli su: "Kako znaš da je To?"

On je rekao: "Ja jednostavno verujem u to. To je sve." To je sve što je on morao imati. On je samo To verovao. On nije znao zašto, ali on je To verovao.

Oni su mu rekli: "Mose, da li bi ti učinio bilo šta što bi Biblija rekla da učiniš?"

"Da, gospodine." Rekao je: "Ako Biblija to kaže, ja bih to učinio." Tu ste.

A ovaj mu je rekao: "U redu, Mose." Rekao mu je: "Dakle, šta ako taj kameni zid tamo, ako bi ti Gospod rekao da skočiš kroz taj kameni zid, da li bi, kako bi ti skočio kroz taj kameni zid?"

A on je rekao: "Da li Biblija kaže da Mose treba da skoči kroz kameni zid?"

On je rekao: "Šta ako bi ti Bog progovorio i rekao da skočiš kroz taj kameni zid?"

On je rekao: "Ako bi to bio Bog, i rekao mi da skočim, ja bih skočio."

A ovaj mu je rekao: "A kako ćeš ti proći kroz taj kameni zid kad na njemu nema rupe?"

On mu je odgovorio: "Ako bi to bio Bog, on bi načinio rupu kada bi Mose dospeo tamo." I to je tačno. U redu.

186 Da li se usuđujete uzeti Božiju Reč i stajati tamo govoreći da je to tako! Ova mala nervozna žena ovde, koja razmišlja o tome

kako će umreti i kako je sve loše sa njom...Vidite? Vi nećete umreti. Kažete: “Kako mogu to učiniti, Brate Branham?” Samo uzmi Božiju Reč i stani samo jednom na Nju. Stoj na toj Reči, i posmatraj šta se događa. Reci đavolu da je lažov. Bili ste u menopauzi sve ove godine i imate oko pedeset sedam godina. Udaljite se od te stvari, to je đavo. Uzmite Božiju Reč i recite: “Njegovim ranama ja sam isceljena,” i pazite šta će se desiti. Tada ćete prestati misliti da imate infarkt i sve ostalo. Ti nemaš infarkt i sve te stvari. To je laž. Ti nemaš to. Samo veruj Božju Reč. To je tačno.

187 Kada ste nanovorođeni, Bog vas potvrđuje. To je kako Bog potvrđuje sve koji su od Njegove prirode. Kako? Po njihovim rodovima. To On potvrđuje Svoju službu. To je tačno. Sve njegove sluge su potvrđene na isti način na koji On potvrđuje prirodu. Kako znate da je to breskvino drvo? Jer ono rađa breskve. A kako znate da je ovo drvo jabuke? Jer rađa jabuke. Kako znate da je to hrišćanin? Hrišćanski znaci su pokazani na tome; hrišćanski život iz toga proizilazi. Kako znate da je on učitelj? Od njega dolazi Reč. Kako znate da je neko prorok? Reč dolazi kroz njega, svedoči, ima potvrđenje. To dokazuje samo sebe. Kako se to postaje? Kada se umire i postane jedno. To je u redu. Kada mi umremo i postanemo jedno novo stvorenje u Isusu Hristu, to nas veže našim pozivom; i mi stojimo sa našim pozivom. Rodovi Duha nas prate kada smo mi Njegove sluge. Kada smo nanovorođeni, rodovi Hristovog života nas slede. To je tačno. Pa kako znate da je ovo drvo breskve? Ima na sebi breskve. Kako znate da je on hrišćanin? On postupa poput Hrista; on hoda poput Hrista; on govori poput Hrista; on živi poput Hrista, iznad greha, pobednički. Šta ako on kaže: “Pogledajte šta sam ja učinio?” Hrist nije tako činio. On je dao svu slavu Ocu. Tako je. To je kako vi to znate. Po njihovim rodovima vi ćete ih prepoznati. Šta morate...

“Zaista, zaista, kažem vam, ako se čovek ne rodi nanovo, on ne može čak razumeti Kraljevstvo Božje.”

189 Tako ne moja novogodišnja poruka, ova ovde u pola jedan, odnosno u dvadeset do jedan, već moj savet vama je, hrišćani, vama koji volite Boga: kada dođete do Božijeg bronzanog oltara suda, i

želite biti nanovorođeni, samo stavite sebe na njega. Nemojte očekivati da ponovo ustanete; vi ćete umreti. To je vaš kraj. To je sve. Ako nećete to učiniti, ako ne osećate da to možete učiniti, nemojte, nemoj to pokušavati, to neće delovati; duboko, ozbiljno. Sa desetak preostalih stranica ove lekcije, ili možda i više citata iz Pisma, završavam.

Ali stavite sebe na Božji bronzani oltar suda i postanite toliko mrtvi svetu kao što je i Hrist bio. Vidite? Postanite toliko mrtvi kao što je bio osuđen zmijac u vrtu Edenskom, koji je bio predstavljen u obličju bronzane zmiije: bez života u sebi uopšte; sav njen život je otišao. Hrist je bio bez života; uzeli su Ga sa krsta, i sahranili ga u grob. On je bio – on je bio mrtav. A onda je On ustao za naše opravdanje. I mi smo umrli sa našim Jagnjetom na oltaru, i mi smo ponovo ustali, radi – opravdani u Njemu. Kako mi to znamo? Zato što je Njegov Život, koji je Njega podigao iz tog mrtvog stanja, taj isti Život je podigao i nas iz naših mrtvih stanja u svetu, u novo stvorenje u Isusu Hristu, i tada smo Duhom Svetim zapečaćeni u Kraljevstvo Božije do dana našeg otkupljenja.

190 “Zaista, zaista, kažem ti, ako se čovek ne rodi nanovo, on ne može razumeti Kraljevstvo Božije.” Nemoj pokušavati To razumeti. Vi to nikada nećete razumeti. Isus je rekao da ne možete. Samo Ga primite; prihvatite Ga na temelju Njegove Reči.

Nemoj sada slepo hodati govoreći: “O Gospode, daj mi senzacije.” Nemojte, “Gospode, kažem ti.” Ne. Samo recite: “Gospode, ubij me; izvuci svet iz mene. Ja – ja još volim stvari sveta.” Ne mislim to tvorevinu, zalazak sunca, i lepotu i takve stvari, to nije ono o čemu ja govorim. Ja mislim na požudu, nečistoću, svetski poredak i sve te stvari sveta. One jednostavno umru, upravo automatski umru, i vi nemate... One vas ne mogu više držati. One vam postaju smrdljive: “Uh, baš ne mogu shvatiti kako ljudi žive u tome.” Vičite. Što više to gledate, to vam je sve gore. Da, gospodine. Vi sa tim ne možete praviti kompromise. Nema mesta kompromisima sa tim. Za vas nema mesta u tome, kada je tamo svet. Vi ste mrtvi tim stvarima. I kako bi mogli, jednom budući mrtvi svetu, a zatim se ponovo udružiti s time? Ne možete to učiniti. Tako nemojte to činiti. Umrte stvarima sveta.

192 Neka vas Gospod blagoslovi. Budite nanovorođeni hrišćani. Budite nanovorođeni, tada nećete morati govoriti: “To je najtvrđa stvar,” vi žene: “da pustim svoju kosu.” “Najteže mi je kada kontrolišem svoj bes,” vi muškarci. “Čoveče, moram reći mojoj ženi. Zgrabio sam je, čoveče, i prodrmao sam je govoreći: ‘znam da sam hrišćanin, i ja ne bih trebao ovako postupati, ali umukni i sedi dole.’” Uh – huh, nemoj to činiti. Razumete?

Trebali bi poželeti vreme kada ćete je moći zagrliti i reći: “Draga, to ne priliči jednoj hrišćanki.” To je kakvi bi trebali biti, zar ne? Vi možete biti takvi. Shvatate? A ako vas neko ošamari po jednom obrazu, ne morate ga izbosti džepnim nožem. Razumete? Ako vas neko ošamari po jednom obrazu, kažete: “Brate, koji je razlog što si to učinio?” Vidite? Tu ste vi. To je hrišćanstvo. Kada neko kaže nešto loše o vama, umesto da pokušate učiniti veliku predstavu od svega toga, kleknite negde i recite: “Nebeski Oče, taj čovek je smrtnik. Molim te da ti odstraniš taj duh od njega. Nemoj mu dozvoliti da to čini. Molim te spasi njegov život.”

194 Nemojte reći: “Gospode, ja znam da ne treba tako da govorim.” Pa, možda nećete to izgovoriti svojim usnama, ali ako to mislite u svom srcu. Vidite? Vaše srce se računa. Razumete? Kada ste nanovorođeni od Božijeg Duha, vi ustvari svakoga volite. Dakle, ne volite njihove puteve i stvari kao što su te, ne želite u tome sudelovati. Ne, nikako. Klonite se od stvari ovog sveta, i držite sebe bez mrlje. A jedini način kako morate to učiniti, to dolazi iznutra napolje, kao što golub namešta svoje perje. Razumete li? On ih ne mora nameštati govoreći: “Dakle, danas ja moram očistiti sve ovo,” i takve stvari. Ne, on ima ulje unutra njega jer je on golub, i to ga jednostavno održava čistim. Vidite? To je tačno.

195 Zar nećete tako postupiti? Zar Ga nećete primiti na taj način? To vas ja nagovaram za ovu Novu godinu. Ja nagovaram ovu malu zajednicu. Kako vas samo volim, kako samo volim ovu malu grupu ljudi. Kako bih samo želeo da uđem ponekad unutra, i da hodajući niz ovu zgradu samo posmatram. Znae ja sam uvek čeznuo da vidim, jednu Crkvu ispunjenu sa Duhom, oko koje greh čak ne bi mogao biti ni u blizini. I čim bi samo jedan član učinio nešto pogrešno, Duh bi to odmah prozvao. On bi se bojao priključiti

hrišćanima pre nego što ispovedi to i pre nego što ispravi to, jer bi on bio pozvan na službi kada se vi sastajete. Da li to razumete? Zar ne bi to bilo divno? Ako bi neko ko je nečist došao i seo među vas, kao prvo znate, Sveti Duh bi govorio na takav način da otkrije tajne njihovih srca, (Vidite?) govoreći im o tome. Dakle, ako će to delovati na jednoga, to će delovati i na druge. Vidite, vidite? I svi u molitvi, svi kao jedna celina, kao jedna osoba, baš kao jedna osoba, kao što smo svi članovi ovoga tela koje se kreće dalje, svi rođeni nanovo od Duha Božijeg, ispunjeni sa istim Duhom, kršteni u isto telo. Zar ne bi to bilo predivno? Dakle, mi to možemo imati. Bog nam je to obećao. Ali prvo, smrt, sahrana i uskrsnuće sa Njim.

196 A sada pognimo glave za molitvu. Ovde su i neke maramice, koje su takođe ovde ostavljene.

Sveti Bože, mi smo svesni, Gospode, da ta svetost stajanja na ovoj tački...Mi uviđamo, da smo u domu Božjem. Mi smo unutra, udruženi sa Hristovim Telom koje je kuća Božja. Članovi toga Tela su se sastali. Jedni dolaze sa jedne strane, i drugi sa druge i skupljaju se. I danas, u ovoj lekciji Nedeljne škole, bilo je dugo i iscrpljujuće. Ali, Oče, verujem da je to određeno od Tebe, da to treba biti na ovaj način, da bi razumeli šta znači rođenje i uskrsnuće; šta to znači biti nanovoroden. Mi moramo...Kao prva stvar, mi moramo umreti sa svrhom da budemo nanovorodeni. Ti nikada ne menjaš Svoj Zakon. Zakoni prirode još deluju. Zakon prirode je takav da svako seme mora najpre umreti sa svrhom da bude nanovorodeno. I mi shvatamo da i mi takođe moramo umreti da bi bili nanovorodeni. I tako silno, Gospode, danas molim da nam oprostiš, tako mnogo ljudi se oslanjaju na određena iskustva koja su imali, tako da oni tvrde da su nanovorodeni. Ali rodovi njihovih života pokazuju da – da su oni bili donešeni sa pogrešnog drveta.

198 To je bio moj razlog, Oče, kada sam jutros pitao Brata Nevila, da govori umesto mene da bih propovedao ovu poruku, ja sam želeo naučavati Nedeljnu školu. I radi toga, Oče, ja sam to učinio sa – sa ljubavlju i od sveg srca, da ljudi mogu znati da – da se nebi oslanjali na mala iskustva koja su imali, već da čvrsto počivaju na svom svakodnevnom životu; kako žive u vreme kada su u crkvi, i kako žive kada taj – taj veliki pritisak dođe spolja. Da li

oni trče ka krstu za pomoć kada narastaju nevolje, i da li oni odlaze u svoje duhove i svoje vlastite misli? Da li oni uzvraćaju kada su napadnuti? To je pitanje, Oče. I kada vidimo da je potpuno ne moguće da bilo ko od nas spasi onog drugog, jer je Bog učinio jedan odgovarajući put, jednu – jednu svedovoljnu Žrtvu, i to je jedini način na koji možemo doći. Ni po kojoj crkvi, ni jednoj veroispovesti, ni jednoj denominaciji, nikakvoj senzaciji, već Hristovim putem...Kao prvi čovek, pravednik koji je umro, on je umro na oltaru sa svojim jagnjetom. I do samog ovog časa, svaki naredni pravedan čovek mora umreti na Božijem bronzanom oltaru sa svojim jagnjetom, Isusom Hristom. Onda smo mi mrtvi sa Njim i ustajemo ponovo u novi Život. Daruj to Gospode, da to ne propusti niti jedno srce koje je ovde.

199 Razmišljajmo o tome preko dana, Gospode, pošto se ponovo vraćamo ovog popodneva u sedam i trideset, da počnemo ovde seriju skupova i propovedi večeras. Molim da blagosloviš svakoga od tvojih slugu večeras, sa moćnom porukom, Gospode. Daruj to. Neka se naše duše ispune. Ti ljudi koji su vozili tolke kilometre da bi došli, neka i oni budu toliko ispunjeni sa Evanđeljem Božije sile tokom ovog novogodišnjeg praznika, da odu odavde veseli radujući se. Daruj to, Gospode, dajući im duhovnu hranu za dolazeću godinu. Daruj to.

Oprosti nam naše grehe, kao što mi opraštamo onima koji greše protiv nas. I ti si rekao: “Ako vi iz svog srca, ne budete oprostili svakom čoveku njegove greške, neće ni vama Nebeski Otac oprostiti vaše grehe.” Dakle, Gospode, mi svakome opraštamo. Mi jutros verom, stavljamo svoje duše na oltar, zapali svaki delić svetovnog života u nama, Gospode. Neka bi se dim podigao sa naše žrtve, Gospode, i bio ugodan miris u Tvojim nozdrvama. Daruj to, Gospode, jer mi ne polažemo jedno zapaljeno jagnje, već polažemo sebe tamo kao grešnike, da budemo spaljeni kao grešnici, i promenjeni u jagnjad novim rođenjem. Daruj to, Gospode.

201 I ne navedi nas u iskušenje, već nas oslobodi od zloga; zlih bolesti, tih zlih pritisaka. Izleči jutros svakoga ko je u ovoj zgradi. Svaka bolesna osoba može biti danas izlečena, Gospode. Ja govorim ove reči u ime Gospoda Isusa, da ta brda koja su položena

ispred ljudi, neka bi se sva danas uklonila. Ako su to bolesti, ako je požuda, ako su to strasti, ako je to bilo šta od sveta, neka bi to bilo otklonjeno s puta i neka Božija Reč dođe i objavi se u njihovom životu. Oslobodi nas od zla; jer je Tvoje Kraljevstvo, Gospode, i sila, i slava, zauvek. Amen.

Ja ga ljubim, ja ga ljubim
jer je On mene prvo ljubio.

I pribavio moje spasenje
na krstu Golgotskom.

A sada se rukujte.

Ja ga ljubim, ja... (Samo se okrenite okolo i kažite:
“Zdravo moj brate, zdravo.”)

jer je On pre mene ljubio
i pribavio moje spasenje

na krstu Golgotskom. (Nastavimo svirati.)

202 Želim zahvaliti svakome od vas za svu vašu ljubaznost ove prošle godine. Ja ću verovatno imati svoju poruku večeras, ako je Božja volja, u sedam i trideset. Ja želim zahvaliti Čarliju i Neli, i Rodniju i njegovoj ženi, za njihovu ljubaznost, za sezonu lova što sam bio tamo dole, a odnosili su se prema meni kao da sam bio njihov otac ili njihov brat. I svima vama koji ste bili tako ljubazni prema meni, hvala vam. Bratu i Sestri Dautch, i bratu Wright-u, takođe bratu Benu, i mnogima, svima, svima – vama ljudi, Bratu Palmeru, i znate svima vama iz Džordžije, svima okolo, svuda, hvala vam.

Samo da kažem, Mardžin otac, oni su nazvali juče i rekli su da je on bolestan. Da li – da li su Mardži i Rodny ovde? Ne? Kako je stari prijatelj? [Brat u zajednici govori da je moguće malo bolje. – Urednik.] Hajdemo samo, polako, hajde da se pomolimo.

204 Nebeski Oče, nekoliko nedelja ranije, sedeo sam na malenoj seoskoj verandi, tamo nazad na putu za Kentaki. Jedan postariji tata sedeo je napolju sa njegovim ogrtačem na sebi i njegovoj bledo plavoj košulji, drhteći. Držeći ga za ruku video sam da je blizu kraja. Stara majka me je pozvala da se poslužim sa nekim kolačima i sokom. Gospode, oni su samo respektovali Tvoju Reč. Dakle, on je baš jedva ovde, on nas napušta. Nemoj dozvoliti da on umre kao

grešnik, Gospode. Možda je to bila naša – greška Tvojih slugu, Gospode. Taj jadni starac, ne znajući ništa osim udaranja po grumenima zemlje da bi obezbedio život za njegovu decu, ali ja sam pronašao u njemu jedan nežan duh. Ne dozvoli mu da umre kao grešnik. A njegova ćerka je jedna od nas, Gospode. I kako jadna Mardži, sa njenim malim upalim ramenima, kako mi je ona samo služila i pokušavala mi napraviti krevet da spavam tamo dole, i – i doručak za stolom sa njom i Neli, i Čarlijem, i sa njima svima, majkom Koks. “A ona je plakala,” rekli su joj, preko telefona, da njen tata umire. To je njen tata.

205 Gospode, idi do te komore sa kiseonikom, baš sada; nemoj kucati u taj šator, već neka to bude šator tih vrata njegova srca. Možda neki od nas nismo ispunili našu dužnost da odemo k njemu, Gospode. Neki od Tvojih drugih sluga, možda u vreme njegove mladosti dok je njegov um bio spreman, možda je to naša greška, Gospode, što ga nismo uverili. Tada, oprosti nama, Gospode, i primi ga u Tvoje Kraljevstvo. Daruj to, Oče. Mi ga predajemo sada Tebi. I ako bi to bilo moguće, ili ako je u Tvom velikom planu, hoćeš li ga Ti podići, Gospode, možda će neko od nas imati priliku da razgovara već sa njim. Bilo kako, naša molba je za njegovu dušu, Gospode, jer će ona krenuti uskoro na svoj put, i to izgleda poput jedrenja napolju u nepoznatom prostoru, oh, bez pilota, bez ikoga da ga vodi kroz maglu i inje tamo preko. On će se izgubiti na putu, Gospode. Neka bi taj Pilot koji zna put, došao k njemu jutros, i zakačio njegov mali brod po strani starog Sionskog broda. Kada on krene svojim putem, on će sigurno stići u tu zemlju sigurnost. Daruj to, Oče, mi ga predajemo Tebi sada, u ime Isusa Hrista. Amen.

206 Ja ga ljubim, ja ga ljubim (podignimo
naše ruke.)

jer je On mene pre ljubio
i pribavio moje spasenje
na krstu Golgotskom.

Večeras, ću pokušati biti malo brži sa porukom, ne kao što sam bio jutros. A sada, polako idite. Voleo bih ako bih vas sve mogao povesti kući sa sobom, nudeći vas sve sa jednom dobrom večerom. Sigurno bih to učinio ako bih mogao. Ali ja se nadam da

Gospod daje vama jedan – jedan pravi obrok, duhovno govoreći, u Njegovoj dobroti i milosti, da ćete vi to videti i narasti u puni Njegov rast koga volite, u obličje vašeg Spasitelja, Isusa Hrista.

Dakle, dok napuštamo ovu zgradu, i ustajemo za molitvu, razilazeći se, mi želimo pevati našu pesmu, i budite sigurni da se podredite tome: “Uzmi ime Isus sa sobom.” U redu. Vi ćete se razići...A sada, mi ćemo dati najavu baš za trenutak, objavićemo to čim otpevamo pesmu. U redu.

Uzmi drago Ime Isus,
Dete jada žalosti,
ono će ti dati radost i utehu,
uzmi Ime gde god kreneš ti.
Drago Ime (Drago Ime), (O kako divno!)
Nada zemaljska i radost nebeska;
Drago Ime, O kako divno! (O kako divno!)
Nada zemaljska i radost nebeska.
Uzmi drago Ime Isus,
kao štit od svake klopke; (slušajte zašto)
kada kušnje dođu vi prihvatite (Šta tada činite?)
samo udahni to sveto Ime u molitvi.
Drago Ime, o kako divno!
Nada zemaljska i radost nebeska;
drago Ime (drago Ime) o kako divno!
Nada zemaljska i radost nebeska.

207 A sada setite se, ja verujem da je Isus Hrist rekao ovo svakom ljudskom biću, tu njegovu prvu doktrinu: “Ako se čovek ne rodi od vode” (to je Reč, pranjem vode kroz Reč) “i Duha” (što je Sveti Duh, Sveti Duh koji potvrđuje Reč), “on ne može videti Kraljevstvo nebesko.” Da li verujete to? Vidite? Od vode, pranjem vode kroz Reč, Reč i istina, On je istina. Vode i Duha, Duh dolazi sa Rečju, da potvrdi Reč, čineći Boga živim u meni...Vidite? Mi ne možemo razumeti Kraljevstvo nebesko dok se to ne dogodi. A onda, kada se to počinje događati, da mi vidimo Reč u nama, rođeni od Reči i od Duha, objavljujući Sebe, vodeći me da se neudaljim od Reči; Duh me vodi ka Reči, i Reč živi u meni, čineći Boga objavljenim u vašem životu, nikada nećete razumeti Kraljevstvo

Božije i nema drugog načina da uđete u njega. Bog vas blagoslovio.
brate Nevil.